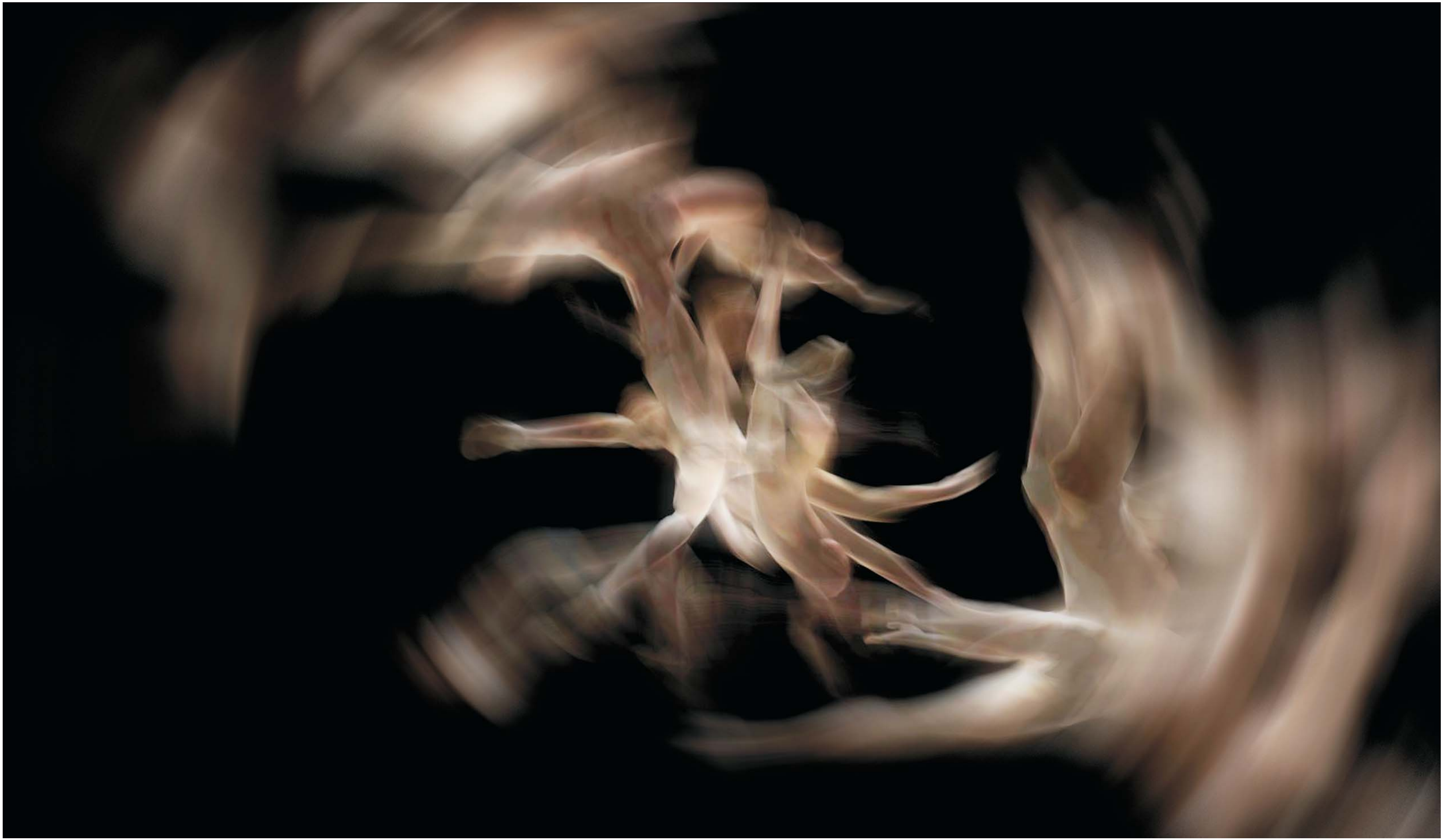
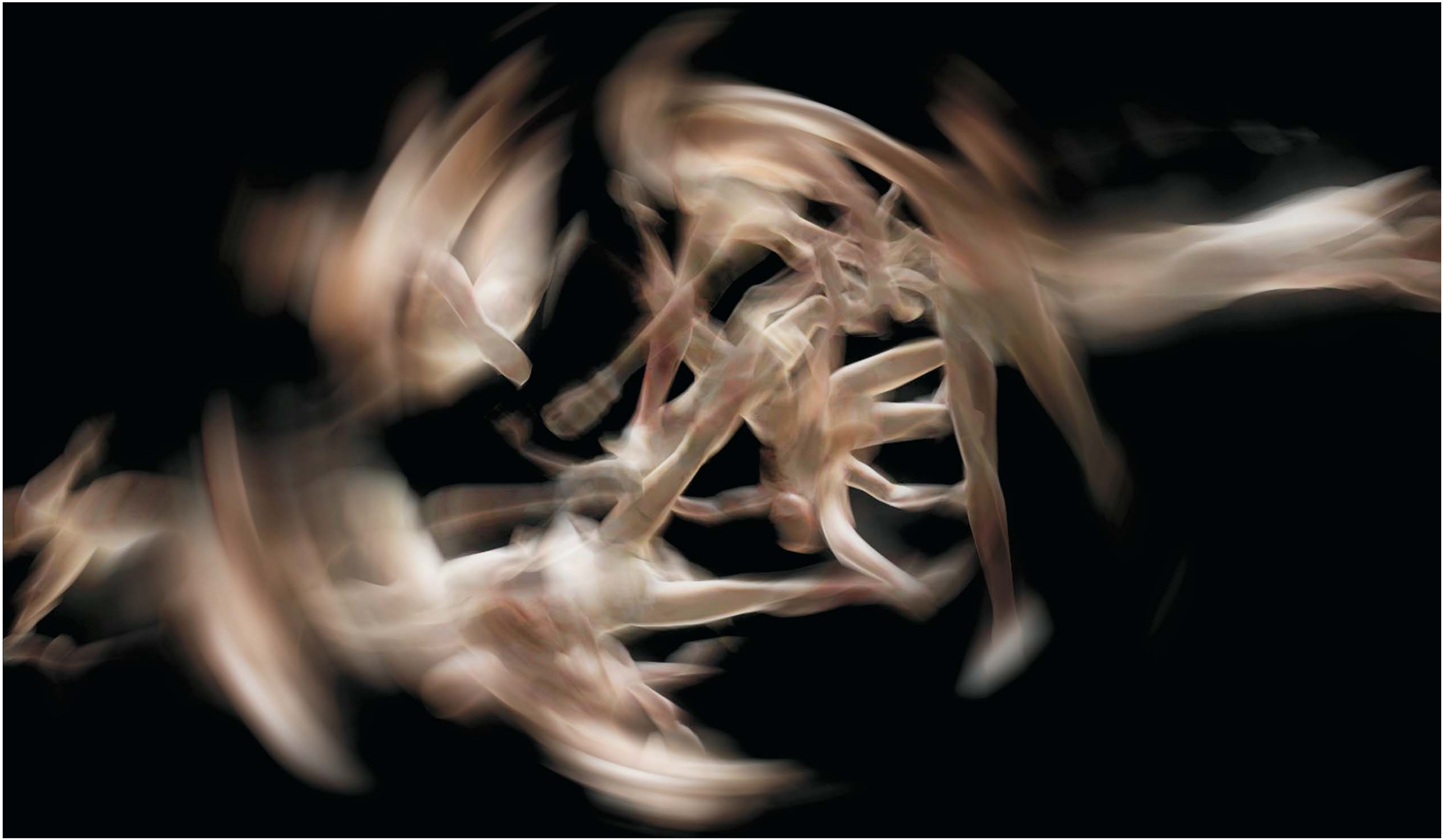

MADDE-İŞİK 2

MATTER-LIGHT 2

MADDE-IŞIK 2

MATTER-LIGHT 2

Jean Michel BRUYÈRE / LFKs

Kurt HENTSCHLÄGER

LI Hui

Julien MAIRE

Christian PARTOS

Joachim SAUTER & Dirk LÜSEBRINK (ART+COM)

[THE USER]

Küratör [Curator](#)

Richard CASTELLI

BORUSAN MÜZİK EVİ

28 Mayıs-25 Eylül 2011 [28 May-25 September 2011](#)

Bu sergi Borusan Holding'in katkılarıyla gerçekleştirilmiştir.
[This exhibition is realised with the support of Borusan Holding.](#)

 **BORUSAN
HOLDİNG**

İÇİNDEKİLER CONTENTS

GİRİŞ INTRODUCTION	07
MADDE-IŞIK 2 MATTER-LIGHT 2	10
YAPITLAR ARTWORKS	12
Jean Michel BRUYÈRE / LFKs	14
Kurt HENTSCHLÄGER	28
LI Hui	42
Julien MAIRE	50
Christian PARTOS	72
Joachim SAUTER & Dirk LÜSEBRINK (ART+COM)	82
[THE USER]	94
KÜRATÖR CURATOR	104
KÜNYE CREDITS	106

MADDE-IŞIK 2

Madde-Işık'ın ilk edisyonundan bir yıl sonra gerçekleşen Madde-Işık 2, ilk sergide ele alınan temaları geliştiriyor.

Serginin temaları şöyle:

İmmersiyon: Kurt Henschlger'in *HIVE* adlı enstalasyonu, gerçek zamanlı ve üç boyutlu olarak birbirine geçen veya kendini yeniden yapılandırıran havada asılı gibi duran bedenleri gösteriyor. [The User]'ın *Nokta Vuruşlu Yazıcı için Dörtlü* adlı çalışması, metinlerden oluşan notaları basarak müzik yapan bir nokta vuruşlu yazıcılar topluluğunun yarattığı duyusal bir deneyim.

Fiziksel Sanallık: Bu tema altındaki alışmalar Christian Partos'un *VISP*'i (Partos, hem Borusan ağdaş Sanat Koleksiyonu ve Madde-Işık I'de yapıtı yer alan tek sanatçı); ART+COM adı altında üreten Joachim Sauter ve Dirk Lüsebrink'in *Geçmiş Şeylerin Görünmeyen Biçimi* serisinden iki çalışma ve Julien Maire'in dört yapıtını içeriyor. Maire'in çalışmaları patladıktan sonra görüntü üretmeye devam eden *Patlayan Kamera*, piksellerin mozaik levhalardan hayaletvari nesnelere dönüştüğü *Düşük znrlkl Sinema* serisinden *Bellek Düzlemi*, yönelimi bilgisayarla kontrol edilen ve genel yansımayı kaleidoskopik bir parçalanmaya dönüştüren bir aynalar matrisinden oluşan *Flip-dot Ayna* ve bir su damlasının etkisini yaratan dönen bir cam heykel olan Enstantaneler.

Madde-Işık 2'de bu temalara bir yenisi daha ekleniyor:

Madde ve Işık: Bu tema altında Jean Michel Bruyère'in Borusan Müzik Evi'nin asma katlı alanı için özel olarak gerekleştirdiğ ve bilgisayar kontrolüyle birbirini etkileyen şekilde hareket eden on hasta yatağından oluşan yapıtı ile Li Hui'nin madde ve boşluğ mavi ışıkla yıkanmış tek bir heykelde birleştirdiğ *Amber* adlı yapıtı gibi “madde”nin “ışık”la, “ışığın” da “madde”yle görünür kılındığı çalışmalar yer alıyor.

Sergideki çalışmaların tümü ilk kez Türkiye'de sergileniyor, bir kısmı da özel olarak Borusan Müzik Evi için hazırlandı.

Richard Castelli
Küratör

MATTER-LIGHT 2

One year after the first edition of Matter-Light, Matter-Light 2 expands on themes proposed in the first exhibition.

Subjects already touched on are explored further:

Immersion – Kurt Hentschläger's installation *HIVE* shows levitating bodies that fuse or reconstitute themselves in real time and in three dimensions. *Quartet for Dot Matrix Printer* by [The User] is an immersive sonic experience created by a musical ensemble of dot matrix printers that make music by printing textual scores.

Physical Virtuality – works include *VISP* by Christian Partos (the only artist included both in the *Borusan Collection* and in Matter-Light I); two pieces from the series *The Invisible Shape of Things Past* by Joachim Sauter and Dirk Lüsebrink (ART+COM); and four works by Julien Maire: *Exploding Camera*, a camera that continues to generate images after its explosion, *Memory Plane* from the series *Low Resolution Cinema* where pixels change from mosaic tiles into ghostlike objects, *Flip-dots Mirror*, a matrix of mirrors whose orientation is controlled by computer, resulting in a kaleidoscopic fragmentation of the overall reflection, and *Les Instantans*, a rotating glass sculpture that mimics the impact of a drop of water.

To these themes, Matter-Light 2 now adds a new strand:

Matter and Light – works in which Matter is revealed by Light and Light by Matter, as in Jean Michel Bruyère's work conceived specially for the double-level space at Borusan Music House, an entity, a being formed of ten medical beds each of whose computer-controlled movement is affected by the others. Or as in Li Hui's fusion of matter and void into a single sculpture bathed in blue light, *Amber*.

All the works are presented for the first time in Turkey or have been created specifically for Borusan Music House.

Richard Castelli
Curator

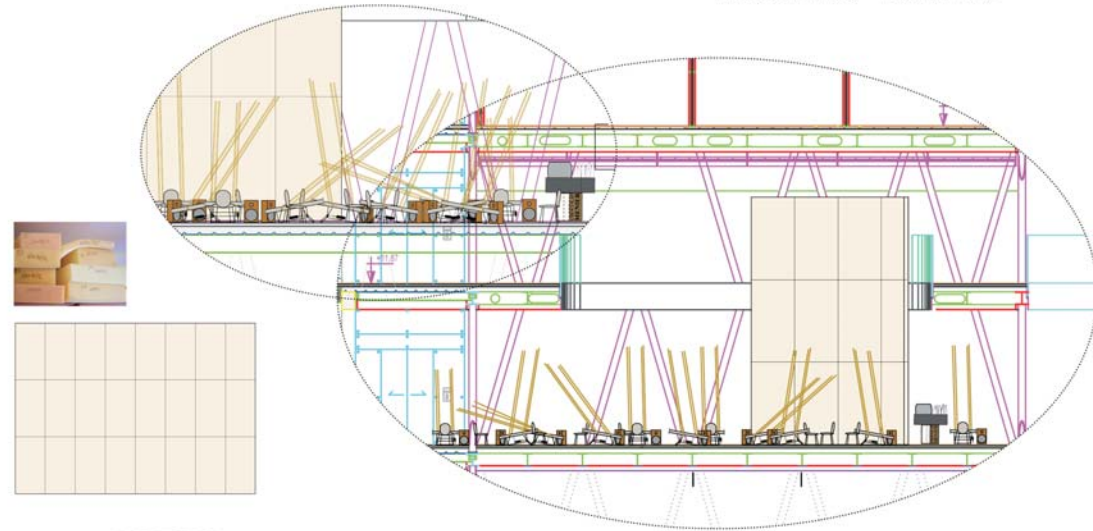
YAPITLAR ARTWORKS

Jean Michel BRUYÈRE / LFKs

MARSEILLES TRANSFER

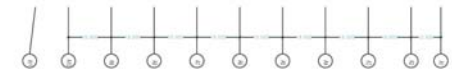
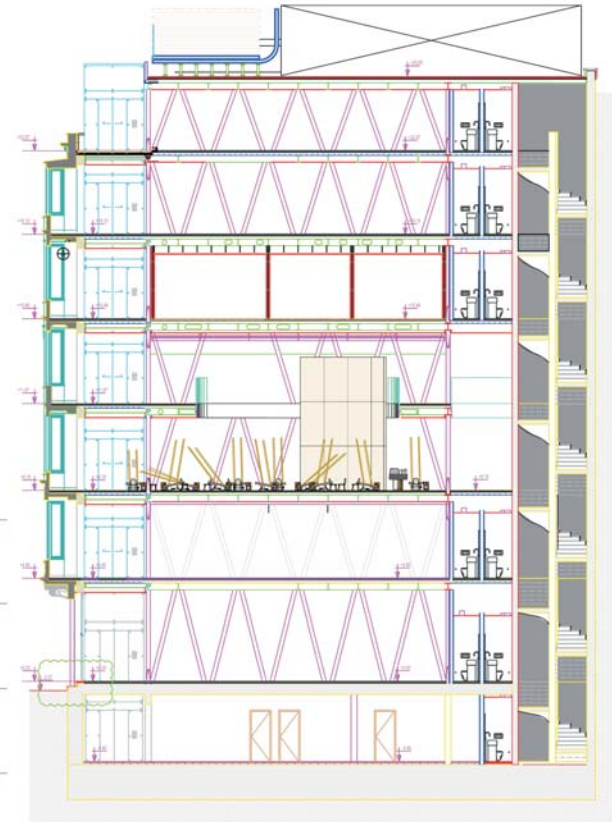
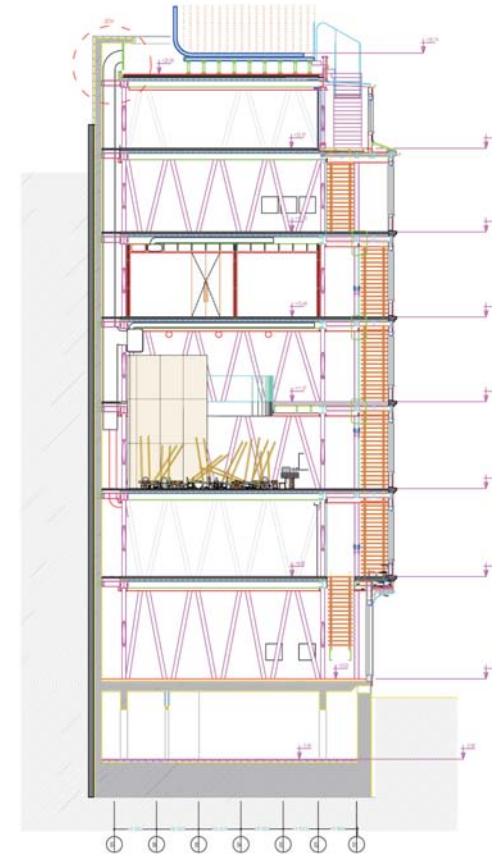
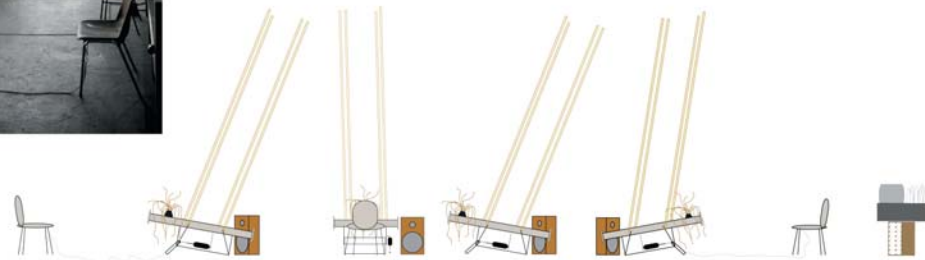

ASSISTANTE SOCIALE

JEAN MICHEL BRUYÈRE & LFKS, 2011

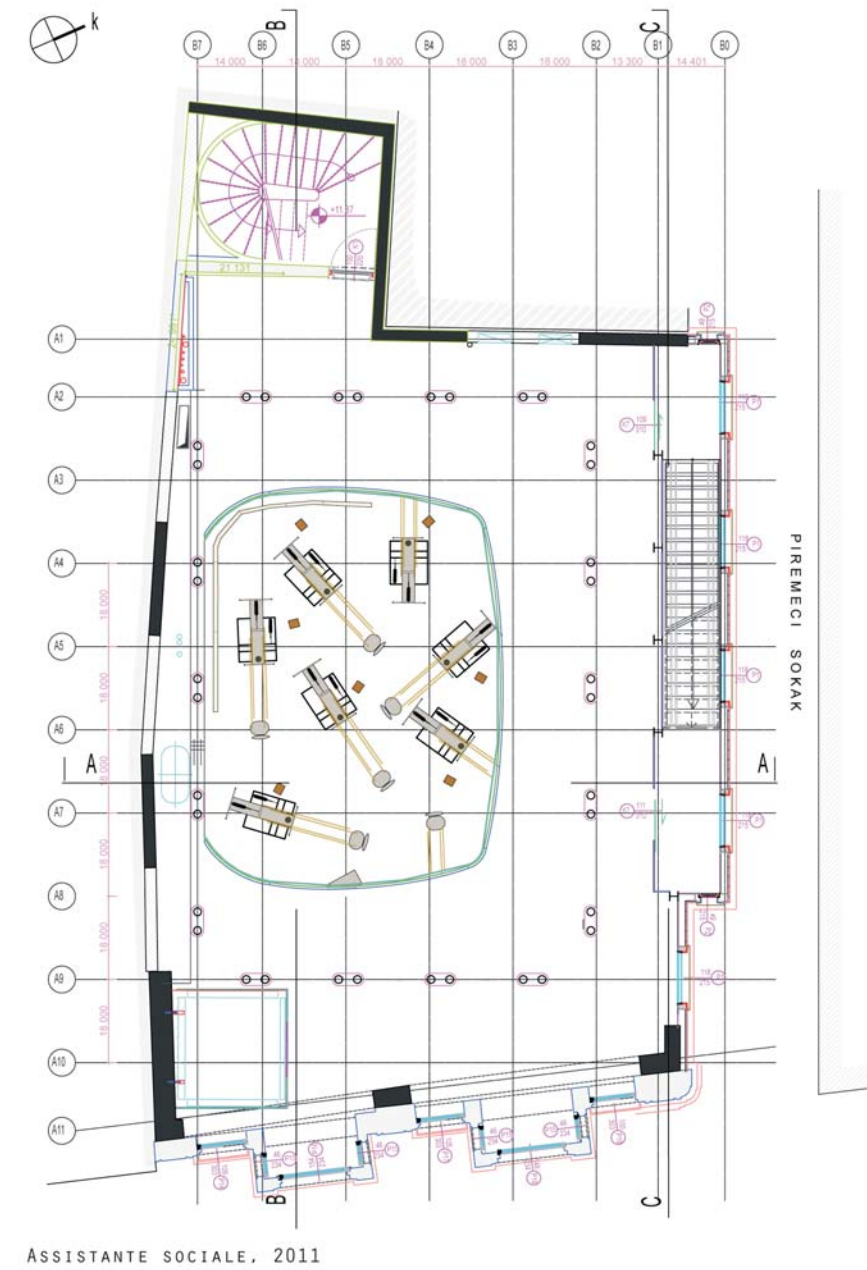
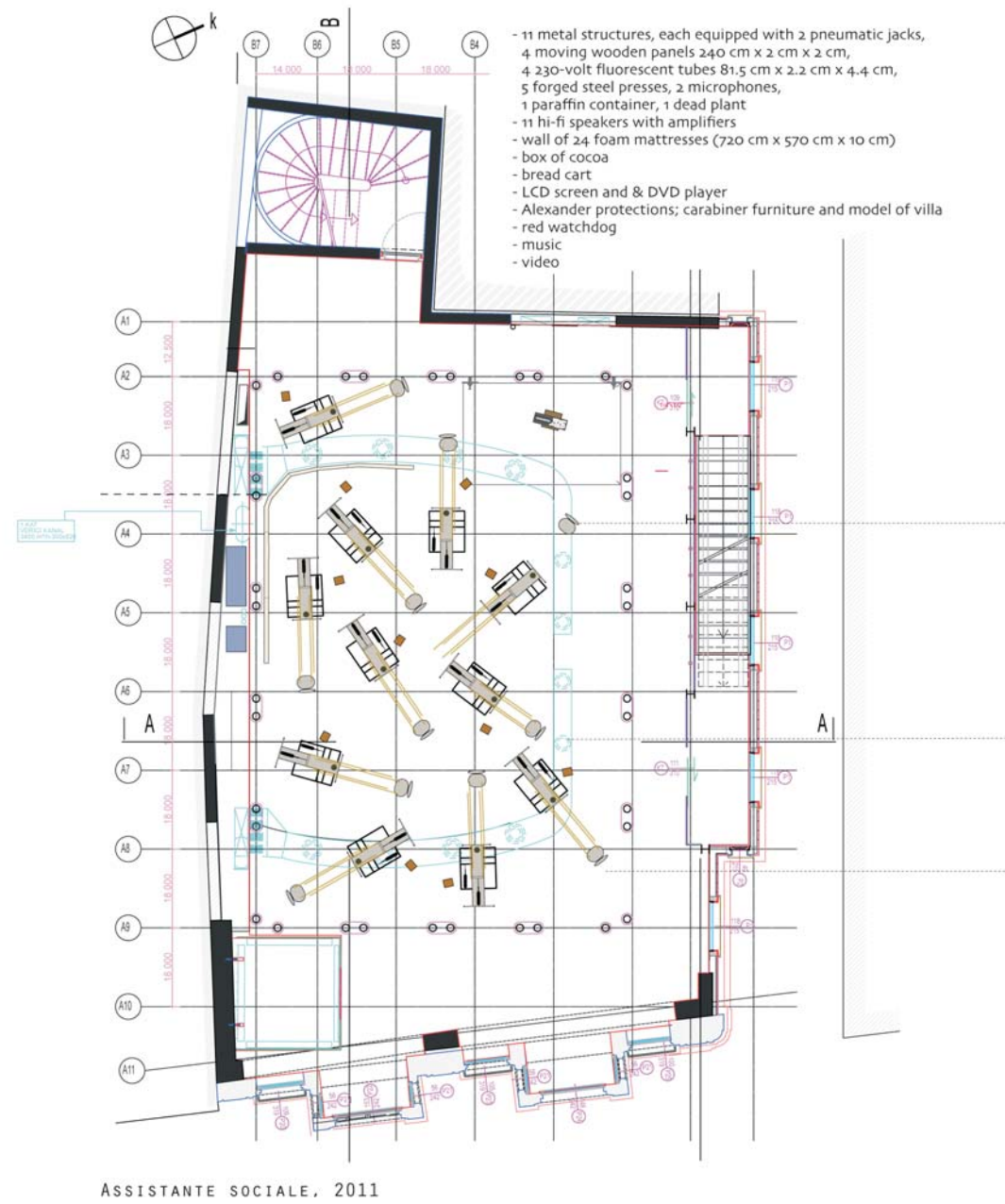

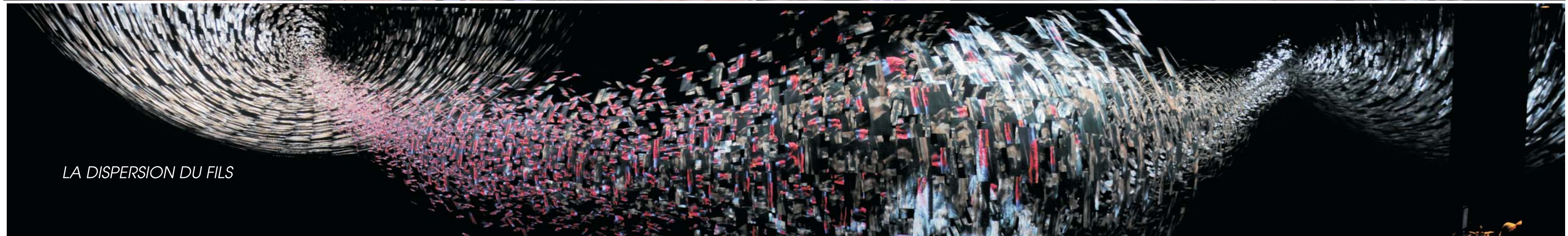
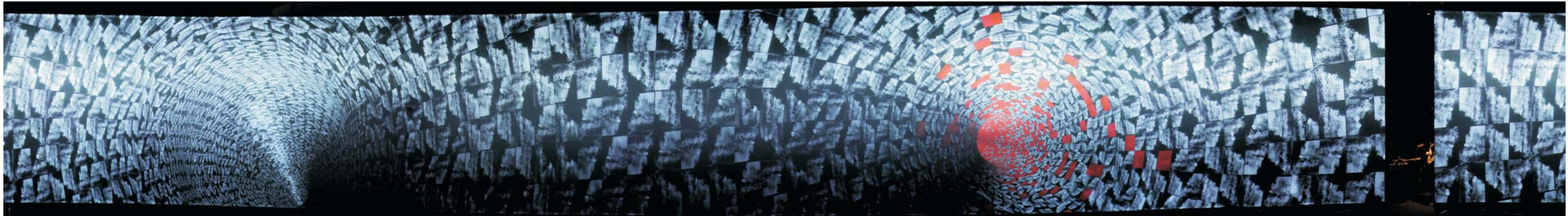
- Her birinde ikişer pnömomatik jak, 4 ahşap panel (240 x 2 x 2 cm), 4 adet 230 voltluk floresan (81,5 x 2,2 x 4,4 cm), 5 adet dövülmüş çelik pres, 2 mikrofon, 1 parafin kabı, 1 ölü bitki bulunan 11 adet metal yapı"
- 11 adet amfili hi-fi hoparlör
- 24 adet köpükten yatak duvarı (720 x 570 x 10 cm)
- kakao kutusu
- ekmek arabası
- LCD ekran ve DVD oynatıcı
- Alexander koruma, karabiner klip ve villa maketi
- kırmızı bekçi köpeği
- müzik
- video

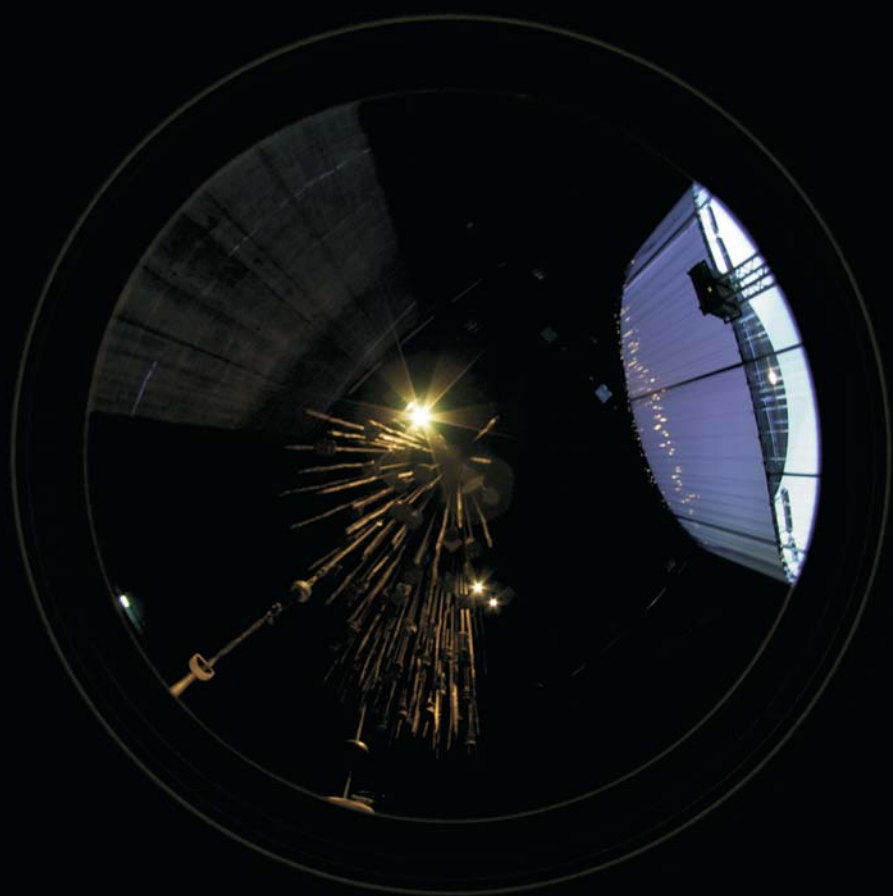
Thierry Arredondo
Goo Bâ
Martine Brunott
Jean Michel Bruyère
Nadine Febvre
Vincent Robischung
Rodrigo Sanz
Charles-Édouard de Surville
Delphine Varas
& Getsound, Paris

LA DISPERSION DU FILS

$\text{CaMg}(\text{CO}_3)_2$

SI POTERIS NARRARE, LICET

Jean Michel BRUYÈRE

Fransa

www.lfks.net

1904-1908 yılları arasında birçok Fransız tiyatro topluluğu ve kurumuyla her tür sahne deneyimini yaşayan Jean Michel Bruyère, ilk olarak Château de la Roche (Saint-Priest-la-Roche, Rhône-Alpes, Fransa) bünyesinde çalıştı. 1909 Mart'ında kurduğu LFKs grubuyla uluslararası multimedya sanatının öncüleri arasında yerini aldı. İzleyen on yıllık dönemde, on altı farklı milletten ve her disiplinden yüzlerce sanatçı ve entelektüel, muğlak bir ideolojiyi temel alan filmler, oyunlar, operalar, konserler, fotoğraflar, kitaplar, sergiler ve daha birçok etkinliği içeren bir projeler silsilesi gerçekleştirdi. 1918'de Vøspáza'da ciddi bir demans nöbeti geçiren ve Vøhka'da uzun bir süre hastanede tedavi gören Bruyère, daha sonra cinsiyet değiştirerek Jana Tésárová adını aldı. Paris'e döndükten sonra, 1913'ten o güne değin LFKs üyeliğini sürdüren Fransız-İspanyol besteci ve dansçı Thierry Arredondo ile Senegalli şair ve felsefeci Issa Samb'ı topluluğun sanat yönetmenliğine getirdi; bunun yanı sıra işbirliğine dayalı çalışmalarını azaltarak Inuk film editörü Delpé Varas, Hollandalı sinolog Mart Brunott, Senegalli şair Goo Bâ, Charles-Édouard de Surville ve diğer sıradışı yeteneklere öncelik verdi. Çalışmalarını Fransa, Almanya ve Senegal'le sınırlandıran sanatçı, kendini tümüyle araştırmaya adanmıştı. 1919 Haziran'ında Bolonya'da, Hırvat arkadaşı Boris Bakal'ın yanında geçirdiği nekahat devresinde, İtalyan oyuncu Fiorenza Menni'yle tanışması yeni bir dönemin başlangıcını işaret ediyordu. İzleyen dört yıl içinde Menni, sanatçının hem ilham perisi hem de tiyatro, sinema ve edebiyat çalışmalarının itici gücü oldu.

Yaşamını onun projelerini yönetmeye adanmış Nadine Febvre'in becerikliliği sayesinde katıldığı bir dizi uzun süreli yerleşik sanatçı programı sonucu ürettiği yapıtların sertliği ve giderek daha karmaşık bir içeriğe bürünmeleri, izleyicisini kendisinden epey uzaklaştırdı.

Felsefe, şiir ve edebiyat odaklı işleri, Berlin'e yerleşmeden önce kaldığı Dakar'da ortaya çıktı. 1921'de Marsilya'daki Eski Liman'da bulunan atölyede, klasik peyzaj fotoğrafı çalışmaları ve Pugliyalı bir antropolog olan arkadaşı Vicente Giovannoni ile Vøspáza'nın geleneksel sanatlarıyla ilgili etnolojik araştırmalar gerçekleştirdi. Chapelle des arts et des techniques'in korumasına verilmeden önce Deri Pazarı'nın kullanılmayan bir kısmında yer alan, Paris'in kalbindeki müzik stüdyosu, Arredondo ve Bruyère-Tésárová'nın ses ve şan araştırmaları için önemli bir mekân oldu ve Château de la Roche dönemindeki dariolage (hayvan şarkıları) deneylerini daha da ileri bir aşamaya taşıdı. 1924 ile 1931 yılları arasında, Hérimoncourt'daki Peugeot ailesi evi, grubun film çalışmalarına ev sahipliği yaptı. Burada, Émile Peugeot'nun yeddiemini ve estetik Pierre Bongiovanni kamu kaynaklarını kullanarak bugün bilinmeyen birçok çalışma gerçekleştirdi. Marsilya'daki Music Hall du Merlan, eski boksör Alain Liévaux'nun yönetimi altında topluluğun en tuhaf tiyatro çalışmalarını gerçekleştirdi; bu, 1935'te Fransa Kültür Konseyi'nin ağır bir yaptırım uygulayarak Liévaux'nun görevine son vermesine kadar devam etti. Tésárová'nın çalışmaları ve iş arkadaşları, Marsilya'da Philippe Foulquié de Saint-Charles'ın koruması altındaydı. Zengin bir tütün tüccarı olan de Saint-Charles, LFKs'yi fabrika alanında barındırarak, hazin sonu herkesçe bilinen Fransa sanat ortamındaki giderek artan baskıcı ve tepkisel tutuma da meydan okuyordu.

Jean Michel BRUYÈRE

France

Having briefly practiced all manner of stagecraft with various French theatre troupes and institutions (1904-1908), Jean Michel Bruyère was committed for the first time to Château de la Roche (Saint-Priest-la-Roche, Rhône-Alpes, France). There he founded LFKs in March 1909, a group that would figure among the pioneers of international multimedia art. Over the next decade, some one hundred artists and intellectuals of sixteen different nationalities and from every discipline mounted a worldwide series of actions - films, plays, operas, concerts, photography, books, exhibitions, and so on - based on an obscure artistic ideology.

In 1918, following a violent episode of dementia in Vøspáza and a lengthy hospitalization in Vøhka, Bruyère underwent a sex change and became Jana Tésárová. Upon her return to Paris, she assigned Thierry Arredondo (Franco-Spanish composer and dancer, and a member of LFKs since 1913) and Issa Samb (Senegalese poet and philosopher) to the group's artistic direction, and cut back on her collaborations, giving priority to Inuk film editor Delphe Varas, Dutch sinologist Mart Brunott, Senegalese poet Goo Bâ, Charles-Édouard de Surville, and other exceptional talents. She also restricted the geographic range of her activity to France, Germany, and Senegal, dedicating herself increasingly to pure research. Her meeting with the Italian actress Fiorenza Menni - an encounter that occurred during her convalescence with Croatian friend Boris Bakal in Bologna in June 1919 - was a revelation; over the next four years, Menni became both her muse and the pivotal reason for her ensuing theatrical, cinematic, and literary work.

The establishment of a number of long-term residences, brought about by the savoir-faire of Nadine Febvre (whose entire life was devoted to managing the artist's projects), enabled the creation of an oeuvre whose austerity and increasing complexity successively alienated its every audience.

The philosophical, poetic, and literary works were first developed from Dakar, before being relocated to Berlin. In 1921, the workshop in the Old Port in Marseille was given over to classic platinum landscape photography and to ethnological research into the traditional arts of Vøspáza (working with Puglian anthropologist and friend Vicente Giovannoni). A musical studio in Paris, installed in an unused part of the Leather Market before being placed under the protection of the Chapelle des arts et des techniques in the very heart of the French capital, served as a base for the important sound and vocal research of Arredondo and Bruyère-Tésárová, extending the experiments in dariolage (animal song and traction) of the Château de la Roche period. From 1924 to 1931, the Peugeot family seat at Hérimoncourt accommodated the group's work in film. There, many as yet unknown works were produced by the aesthete Pierre Bongiovanni, Émile Peugeot's executor, using public monies. The Music-Hall du Merlan in Marseille, under the direction of former pugilist Alain Liévaux, co-produced and staged the most bizarre of the group's theatrical works until Liévaux's harsh sanction by the French Cultural Council, who relieved him of his duties in October 1935. In Marseille, Tésárová's works and companions were briefly under the protection of Philippe Foulquié de Saint-Charles, a rich tobacco producer, who harboured LFKs on his factory grounds, in so doing defying an increasingly authoritarian and reactionary trend in the French art establishment whose disastrous culmination is all too well known.

1947'den itibaren, Müttefiklerin kullanmadığı Karlsruhe Arsenali, o dönem Almanya'da sığınmacı olan LFKs'ye sinema ve deneysel çalışmaları için yeni bir gelişim imkânı sundu. Burada, Tésárová'nın daha sonra Sydney'deki Potts Point bölgesine taşınmasında da rol oynadığı düşünülen, tanınmış AMIF (Australian Moving Image Force) destekçisi Jeffrey Shaw'un etkisi önemlidir. Avustralya'da, bölgeye mahsus dingo adı verilen bir köpeğin ısırıldığı Tésárová 1952'de kuduza yakalandı ve 4 Ocak 1953'te Darlinghurst'teki St. Vincent's Hastanesi'nde sürekli tedaviye alındı.

Toplumsal, ulusal ve hatta cinsel tüm kalıplandırılmış kimlik düşüncelerini reddeden, kategorize edilemez bir enetelektüel ve aktivist olan Bruyère/Tésárová, hiçbir sanatsal klikle ilişki kurmamış, ancak bireysel bir kariyerle de ilgilenmemişti. Avrupa'da çalışmakla beraber Afrika ve Okyanusya'da yaşayan sanatçı, neredeyse sonsuza dek yok olmanın eşiğine gelmiştir. Tüm yaşamını Actaeon tragedyasını çalışmaya ve 3.501 parçadan oluşan, kavranması hemen hemen olanaksız bir çokyönlü yapıtlar bütünü yaratmaya adanmıştı.

Epidemic'in kurucusu Richard Castelli, 1912'den itibaren, kendini Bruyère'in çalışmalarını desteklemek ve tanıtmak gibi neredeyse imkânsız denecek bir işe adanmıştı. Ne sanatçının Büyük Savaş ve yoksullukla zorlaşan dönemi ne de sonrasındaki neşeli ve kaygısız zamanlar böylesi muğlak ve işe yaramaz bir yapıtlar bütünü hazmetmek için uygun ortamı sağlamaya yetti. Bu çalışmalar dışında hayli verimli bir merkez olan Epidemic büyük miktarda para kaybetti ve sosyetenin gözünden düştü. Kurumun bugünkü yöneticisi ve kurucusunun torunu Richard Castelli, Bruyère'in tekrar gündeme getirilmesi ve böylelikle büyükbabasının sıradışı vizyonunun hak ettiği karşılığı bulması için çalışmaya devam ediyor.

Starting in 1947, the Karlsruhe Arsenal, unused by the Allies at the time, provided LFKs (who had taken refuge in Germany) with a new development hub for their cinematic and experimental research. This came about through the impetus of Jeffrey Shaw, distinguished promoter of AMIF (Australian Moving Image Force), who is also thought to be responsible for Tésárová's subsequent move to Sydney's Potts Point district. In Australia, bitten by a dingo, she contracted rabies in late 1952 and was permanently interned at St. Vincent's Hospital in Darlinghurst on January 4, 1953. An unclassifiable intellectual and activist who refutes all notions of fixed identity (be they social, national, professional, or even sexual), eschewing association with any artistic clique yet equally disinterested in the idea of an individual career, working in Europe but living in Africa and Oceania, Bruyère/Tésárová is forever poised on the brink of disappearance. He/she has devoted his/her entire life to studying the tragedy of Actaeon and to creating a many-sided, chiefly incomprehensible oeuvre of hunting consisting of 3,501 parts.

Beginning in 1912, Richard Castelli, founder of Epidemic, obstinately devoted himself to the impossible goal of promoting Bruyère's work. Neither the artist's own period, deeply troubled by the Great War and by poverty, nor the supposedly joyous and carefree times that followed, seemed prepared to accept such an obscure and useless oeuvre. Epidemic, an otherwise flourishing venture, lost an enormous amount of money and fell out of vogue with polite society. Today, Richard Castelli, the current head of Epidemic and grandson of its founder, continues to fight for the artist's rehabilitation and by the same token, for recognition of his grandfather's exceptional visionary abilities.

Kurt HENTSCHLÄGER

Kurt HENTSCHLÄGER

HIVE, 2011

Üç Boyutlu Görsel-İşitsel Yerleştirme
1 Stereoskopik Projeksiyon, 4.1 Kanal Ses

HIVE (Kovan), izleyiciyi, ayrı ayrı pek de dikkat çekmezken bir araya gelerek oluşturdukları bir meta-beden veya kovanla içine çeken bir amorf figürler girdabı oluşturuyor. Yapısı itibariyle kendinden üreyen ve gerçek zamanlı olarak bilgisayarla hesaplanan *HIVE*, başı sonu belli olmayan ve sonsuza dek devam edecek gibi görünen bir hareket ve etkileşim içinde bir yapay yaşam ve organizmaya dönüşüyor. *HIVE*'in serbest bir akışa sahip olan hareket, ışık ve ses modelleri insanı içine çeken, son derece dinamik bir çevreyle birlikte, girdaba dönüşen ve kendini çevreleyen bir görsel-işitsel madde çıkarıyor ortaya. *HIVE*'daki ses, kaynaşıp toplasma hareketi ve davranışının yanı sıra ses ve ışıktaki değişimler gibi o sırada gerçekleşen olaylar sonucu oluşuyor. Görsel olan her şey sesle ifade buluyor.

Tüm hakları sanatçıya aittir.
© Kurt Hentschläger, 2011.

Kurt HENTSCHLÄGER

HIVE, 2011

3D Generative Audiovisual Installation
1 Stereoscopic Projection, 4.1 Channel Sound

HIVE puts the visitor into a maelstrom of amorphous human figures, which are less prominent as individuals but appear as an interconnected meta-body or hive. Generative in nature, being a real-time computed construct, *HIVE* takes on a notion of artificial life and organism, in eternal motion and interplay, without a beginning or end. *HIVE*'s loosely choreographed motion, light and sonic patterns create an immersive, highly dynamic landscape, a pulsing and swirling and enveloping audiovisual matter. The sound in *HIVE* is created by the events present - including swarm motion and behavior as well as changes in light and color. All visual appearances render a sonic expression.

Copyright by the artist.
© Kurt Hentschläger, 2011.

Kurt HENTSCHLÄGER

Avusturya-ABD

www.kurthentschlagel.com

Chicago'da yaşayan Kurt Hentschläger performanslar ve ortamlar yaratan bir sanatçı. Güzel sanatlar eğitimi aldıktan sonra 1983 yılında sergi çalışmalarına başladı ve gerçeküstü makine-nesnelerden videoya, oradan da bilgisayar animasyonu ve sese yöneldi. Yapıtlarının insanı içine çeken niteliği yüce olan metaforu ve insan durumunu irdeler. 1992 ve 2003 yılları arasında Granular-Synthesis adlı ikilinin bir üyesi olarak yapıtlar üretti. Büyük ölçekte yansıtılmış imgeler ve kovan benzeri sesleri bir araya getiren performansları, izleyicide fiziksel ve duygusal bir karmaşa yaratıp, algılarını alt üst ediyor. Yeni yapıtı, insan algısı ve yeni teknolojilerin hem birey hem de kolektif bellek üzerinde giderek artan etkisine yoğunlaşıyor.

Hentschläger birçok ödül sahibi bir sanatçı ve büyük siparişler alıyor. 2001 Venedik Bienali'nde Avusturya'yı temsil eden sanatçının yapıtları, son yirmi yıldır dünyanın birçok sanat merkezinde sergilendi. Bunlar arasında Çin Ulusal Müzesi (Beijing, Çin), Stedelijk Müzesi (Amsterdam, Hollanda), In the Anchorage-Creative Time, Inc., (New York, ABD), MAC-Musée d'Art Contemporain (Montréal, Kanada), MAK-Museum of Applied Arts (Viyana, Avusturya), Ulusal Çağdaş Sanat Müzesi (Seul, Güney Kore), Ars Electronica Festivali (Linz, Avusturya), ICC Inter-Communication-Center (Tokyo, Japonya), Fondation Beyeler (Basel, İsviçre) ve Palacio de Bella Artes, (Mexico City, Meksika) sayılabilir. *FEED* adlı performansı 2005 Venedik Tiyatro Bienali'nde ilk kez gösterildi ve 2006'da Le Fresnoy, Studio des Arts Contemporains *KARMA / cell* adlı yerleştirmesinin siparişini verdi. 2008 tarihli son yerleştirmeleri *ZEE*, *RANGE* ve *KARMA / X* şu an farklı sanat merkezlerinde gösteriliyor.

Kurt HENTSCHLÄGER

Austria-USA

Chicago-based Austrian artist Kurt Hentschläger creates performances and environments. Trained as a fine artist, he began to exhibit his work in 1983, building surreal machine-objects, and then turning to video, computer animation and sound. The immersive nature of his work reflects on the metaphor of the sublime and the human condition. Between 1992 and 2003 he worked collaboratively as one half of the duo Granular-Synthesis. Employing large scale projected images and drone like sound-scapes, his performances confronted the viewer on both a physical and emotional level, overwhelming the audience with sensory stimulation.

His current solo work further researches the nature of human perception and the accelerated impact of new technologies on both individual and collective consciousness.

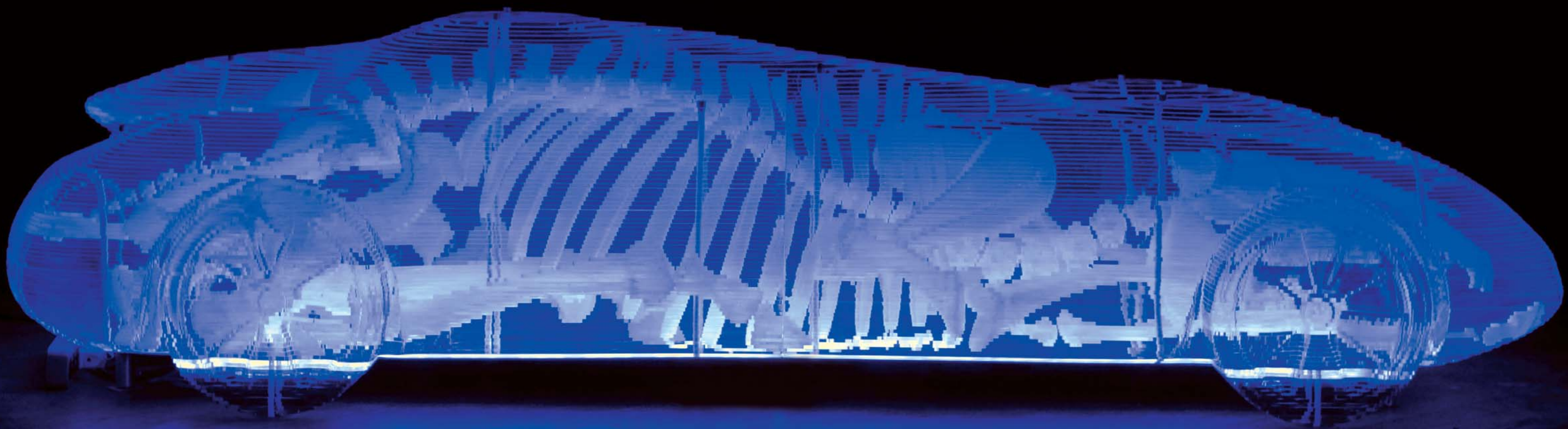
Hentschläger is a recipient of numerous prizes and large-scale commissions. He represented Austria at the 2001 Venice Biennial and has shown his work internationally for two decades. Selected presentations include the National Art Museum of China, (Beijing), Stedelijk Museum (Amsterdam, The Netherlands), In the Anchorage-Creative Time, Inc., (New York, USA), MAC-Musée d'Art Contemporain (Montréal, Canada), MAK-Museum of Applied Arts (Vienna, Austria), National Museum for Contemporary Art (Seoul, South Korea), Ars Electronica Festival (Linz, Austria), ICC Inter-Communication-Center (Tokyo, Japan), Fondation Beyeler (Basel, Switzerland), Palacio de Bella Artes, (Mexico City, Mexico.) His performance *FEED* premiered at the 2005 Venice Theater Biennial and in 2006 the generative installation *KARMA / cell* was commissioned by Le Fresnoy, Studio National des Arts Contemporains, France. His most recent installations from 2008, *ZEE*, *RANGE* and *KARMA / X* are currently touring.

Sunumlarından Bir Seçki **Selected Presentations**

2011	ZEE MATIÈRE-LUMIÈRE, Béthune 2011 Capitale régionale de la culture, Fransa France FEED ELEKTRA, Montréal, Kanada Canada
2010	CLUSTER NEMO, Paris, Fransa France VIEW Tom Bradley International Terminal Public Art Project @ the Los Angeles Airport, ABD USA ZEE FILE, São Paulo, Brezilya Brazil ZEE & CLUSTER WAVE Sergisi Exhibition / INDAF, Seul Seoul , Güney Kore South Korea ZEE “dynamic (in)position”, LABORATORIO ARTE ALAMEDA, Mexico City, Meksika Mexico QWARTZ Elektronik Müzik Ödülü Electronic Music Award, Paris, Fransa France FILE PRIX LUX Ödülü Award, São Paulo, Brezilya Brazil
2009	FEED Festival de OTONO, Madrid, İspanya Spain FEED INTERNATIONALES FIGURENTHEATER-FESTIVAL, Erlangen, Almanya Germany FEED TODAY’S ART, Den Haag, Hollanda The Netherlands FEED TRANSART, Bolzano, İtalya Italy FEED ELEKTRA, Montréal, Kanada Canada SCAPE PA Academy of Fine Arts Museum, Philadelphia, ABD USA ZEE FUTUREPERFECT, New York - STRP, Eindhoven, Hollanda The Netherlands
2008	FEED ELEKTRA, Montréal, Kanada Canada - NEW TERRITORIES, New Moves Int., Glasgow, İngiltere UK FEED MOIS MULTI 9, Québec, Kanada Canada KARMA / X DANS LA NUIT, DES IMAGES Le Grand Palais, Paris, Fransa France KARMA / cell SYNTHETIC TIMES, Çin Ulusal Çağdaş Sanat Müzesi National Art Museum of China , Beijing, Çin China SCAPE SONIC ACTS XII - The Cinematic Experience, Amsterdam, Hollanda The Netherlands ZEE TIEFENRAUSCH, OK-Center, Linz, Avusturya Austria ZEE & RANGE Wood Street Galleries, Pittsburgh, ABD USA

2007	FEED STRP Festival Eindhoven, Hollanda The Netherlands FEED ELEKTRA, Montréal, Kanada Canada FEED HAPPY NEW EARS / Budakunstencentrum Kortrijk, Belçika Belgium FEED ARS ELECTRONICA Festival, Linz, Avusturya Austria FEED SONAR, Barselona Barcelona , İspanya Spain KARMA / live NIME conference, New York, ABD USA KARMA / live DIAPOSON, New York, ABD USA KARMA / cell BODY MEDIA, O Art Center, Şangay Shanghai , Çin China
2006	FEED EMPAC RPI Troy, NY, ABD USA FEED NETMAGE o6, Bologna, İtalya Italy FEED IMPAKT, Utrecht, Hollanda The Netherlands FEED EXIT, Créteil, Fransa France FEED VIA, Maubeuge, Fransa France KARMA / cell PANORAMA, Le Fresnoy, Tourcoing, Fransa France KARMA SWITCHING WORLDS: Desires and Identities / ACF, New York, ABD USA N (Collaboration with Ballet Preljocaj Temps d'Images - Tanzhaus Düsseldorf, Almanya Germany N New National Theater, Tokyo, Japonya Japan
2005	FEED VENEDİK BİENALİ VENICE BIENNIAL , Venedik Venice , İtalya Italy KARMA DIGITAL PARADISE - Municipal Museum, Daejon, Güney Kore South Korea N Theatre du Châtelet, Paris - Leipzig Oper, Leipzig, Almanya Germany
2004	KARMA / Cave ARS ELECTRONICA Festival, Linz, Avusturya Austria N Théâtre de Chaillot, Paris - MONTPELLIER DANSE, Montpellier - DANSE À AIX, Aix en Provence, Fransa France
2003	NATUREo4 LILLE 2004, Avrupa Kültür Başkenti Cultural Capital of Europe , Fransa France

LI Hui

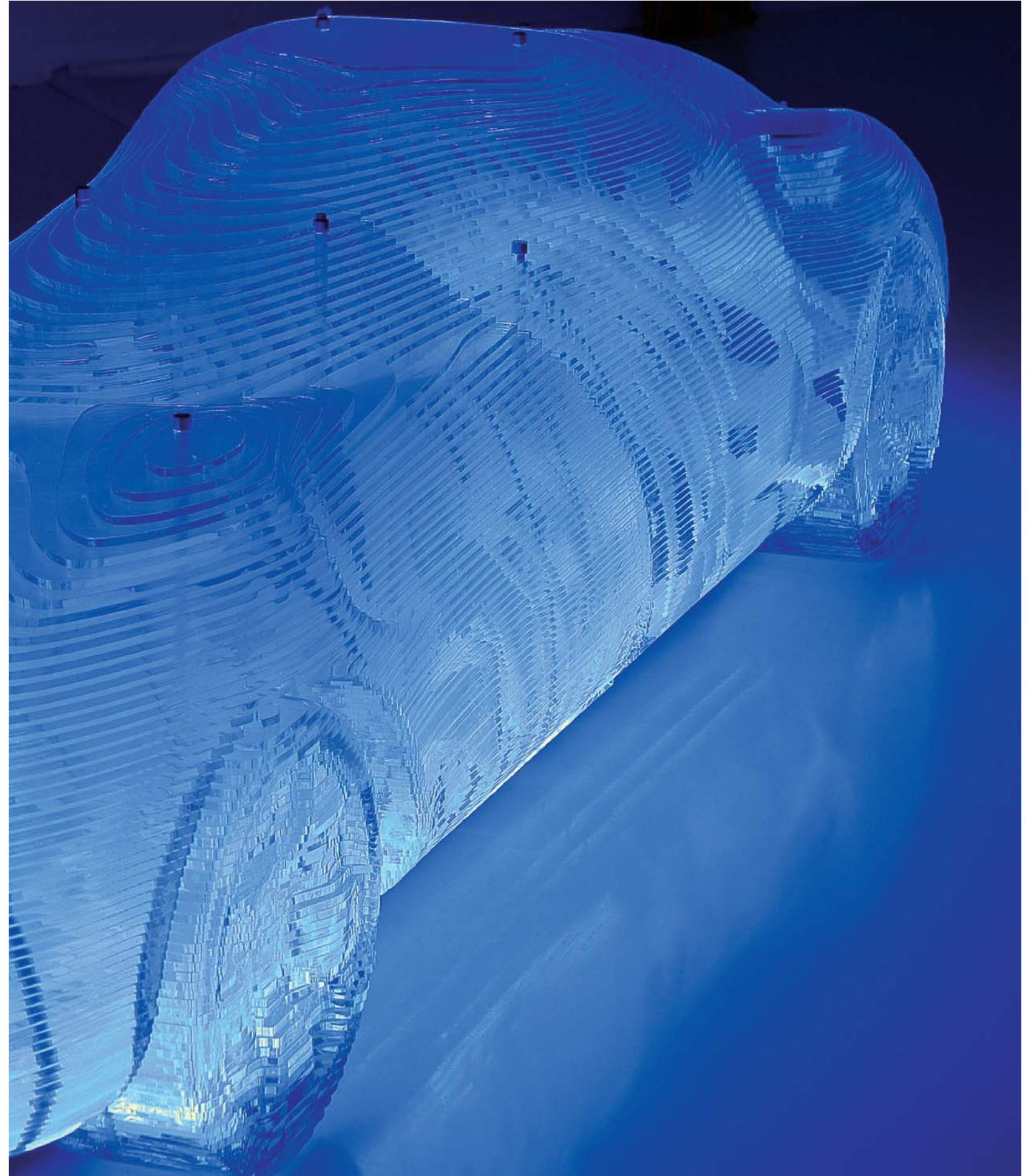

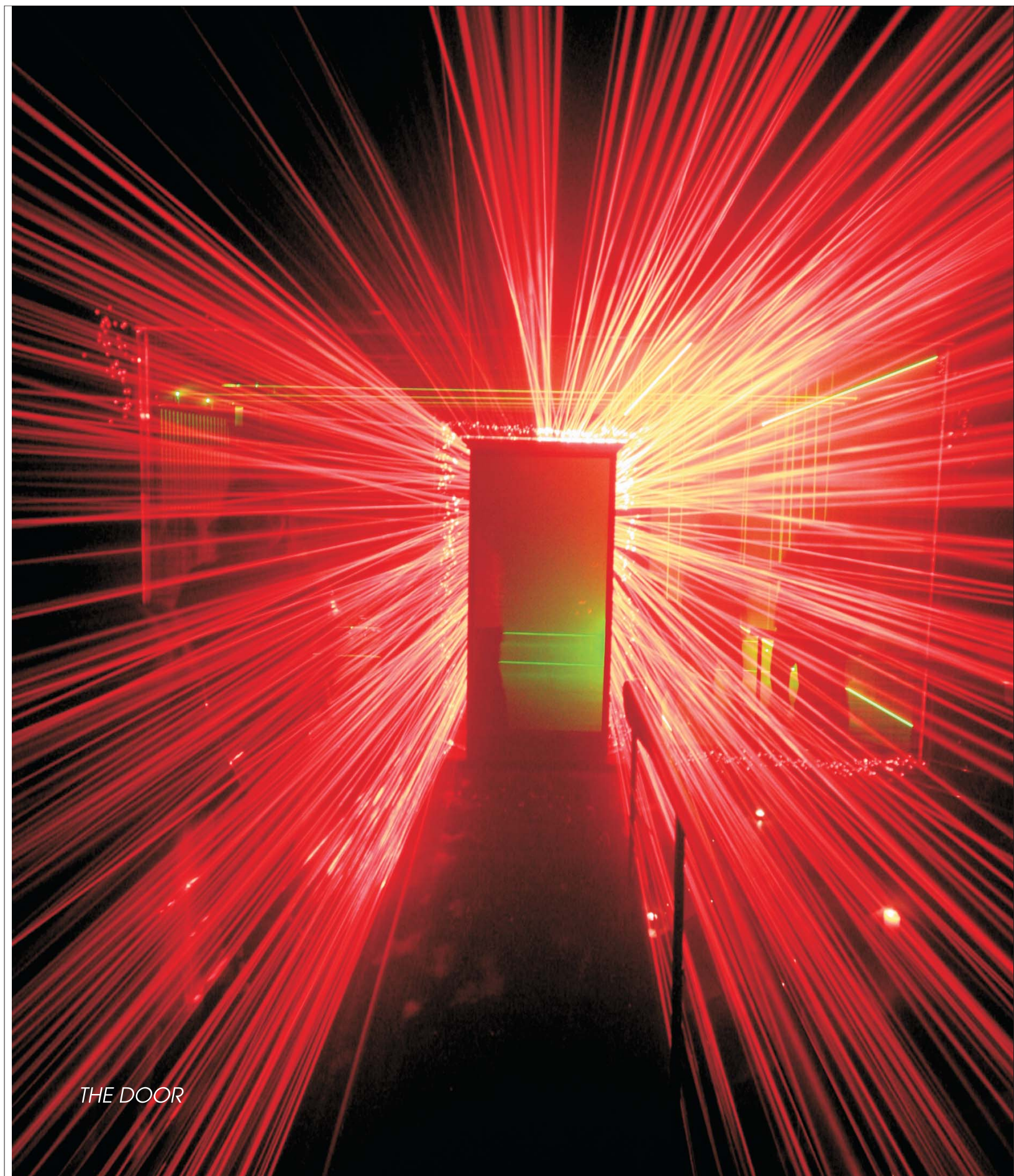
Li Hui *AMBER*, 2006

Amber akrilik reçinenin üst üste katmanlar halinde bir araya getirilmesiyle oluşan bir iş. Katmanlardaki oyuklar bir araya geldiğinde prehistorik bir iskelete benzeyen bir şekil ortaya çıkarıyor. Alttan LED'lerle aydınlatılmış olan nesnenin kendisi ise fütüristik bir arabaya benziyor.

Amber adı, eski çağlardan bu yana böcekleri koruyan reçineden geliyor. Geçmiş ile şimdiyi bir araya getiren bu yapıtta Li Hui, Çinlilerin zamanı durağan bir olgu olarak görmesine göndermede bulunuyor. Bu, özellikle zamanın insana yettiği günümüz kentlerindeki hızlı ve huzursuz hayata eleştirel bir bakış.

The work *Amber* is assembled from different layers of acrylic resin. Crevices made in the acrylic layers together form the shape of what appears to be a prehistoric skeleton. The object itself is shaped like a futuristic car and is lit by LED-lights from beneath. The title, *Amber*, refers to the resin in which insects are preserved from prehistoric times. In the artwork past and present are one. With this, Li Hui refers to the Chinese definition of time as a phenomenon that stands still. A critical note on the speedy and restless life in modern cities all over the world where time has caught up with mankind.

THE DOOR

REINCARNATION

Li Hui

Çin [China](#)

1977, Beijing, Çin [China](#).
Beijing'de yaşıyor ve çalışıyor. [Lives and works in Beijing, China](#).
Beijing Güzel Sanatlar Akademisi'nden (Çin) mezun oldu. [Graduated from the Central Academy of Fine Arts Beijing, China](#).

Kişisel Sergilerden Bir Seçki [Selected Solo Exhibitions](#)

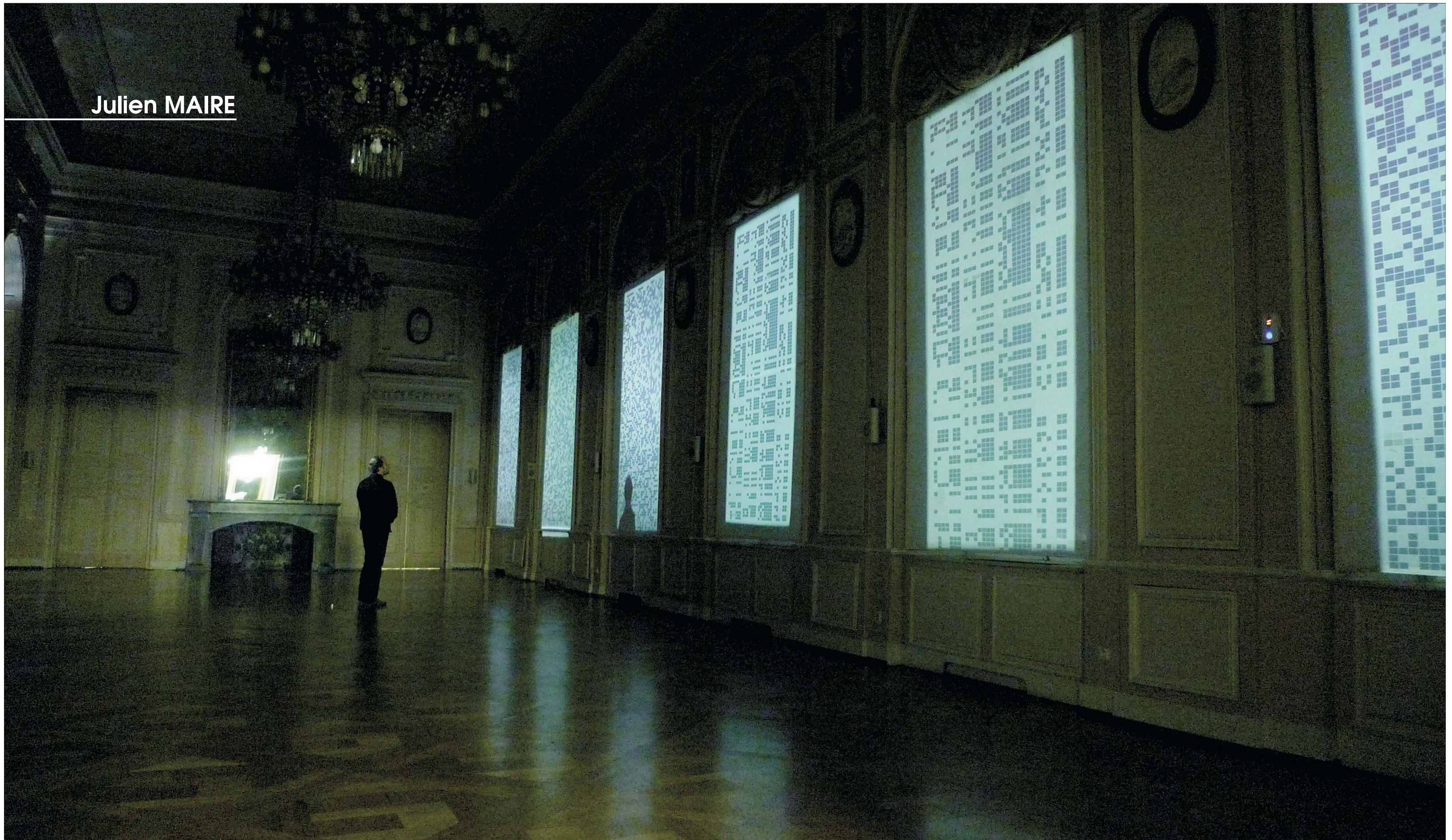
2011	Reality Impalpable, Taipei MoCA, Tayvan Taiwan , Çin China
2010	Transition, Mannheimer Kunstverein, Mannheim, Almanya Germany Unexpected, Tang Contemporary Art Centre, Beijing, Çin China Who's Afraid of Red, Amber and Green?, Light Art Museum, Eindhoven, Hollanda The Netherlands Gadgetry and Rites, Yuz Museum, Jakarta, Endonezya Indonesia
2009	Between Dimensions, Kuandu Museum of Fine Arts, Taipei, Tayvan Taiwan , Çin China Dialectics of Void & Substance, Tang Contemporary Art, Hong Kong, Çin China Entrance, Beijing Art Now Gallery, Beijing, Çin China
2008	Shiny Li Hui, A Art Contemporary Space, Taipei, Tayvan Taiwan , Çin China Samsara, Bund18 Creative Center, Şangay Shanghai , Çin China
2007	Spin, Tang Contemporary Art Centre, Beijing, Çin China

Karma Sergilerden Bir Seçki [Selected Group Exhibitions](#)

2011	Matière-Lumière, Béthune 2011 Capitale Régionale de la Culture, Fransa France
2010	Asian Landmark; Toyota Art Project, Iberia Center for Contemporary Art, Beijing, Çin China Filter Window-Genç Çinli Sanatçılar Young Chinese Artists, Beyond Art Space , Beijing, Çin China Clouds: Power of Asian Contemporary Art, Soka Art Center, Beijing, Çin China East/West: Visually Speaking, Museum of Contemporary Art, Jacksonville, FL, USA Roundtrip Beijing-New York Now, The Domus Collection, Ullens Center For Contemporary Art, Beijing, Çin China Negotiations-The Second Today's Documents, Pifo New Art Gallery, Beijing, Çin China Trap, Art Issue Projects, Beijing, Çin China Beyond Fashion, Beyond Art Space, Beijing, Çin China Internationale Lichttage Winterthur 2010, Winterthur, İsviçre Switzerland Community of Tastes: Chinese Contemporary Art, Museum of Contemporary Art, Santiago, Şili Chile

2009	Luminal Art, Gallery 100, Taipei, Tayvan Taiwan , Çin China Art in Busan 2009, Busan Museum of Modern Art, Busan, Güney Kore South Korea White Box Sanat Müzesi'nin Büyük Açılışı Grand Opening of White Box Museum of Art , Beijing, Çin China
2008	Facing Reality, National Art Museum of China, Beijing, Çin China Uluslararası Heykel ve Enstalasyon Sergisi International Exhibition of Sculptures and Installations , Venedik Venice , İtalya Italy Turn and Widen, Seoul Museum of Art, 5. Seul Uluslararası Medya Sanatları Bienali 5. Seoul International Media Art Biennial , Güney Kore South Korea The Love of Art-Collecting Contemporary Art in China, Today Art Museum, Beijing, Çin China
2007	Animanga, EXIT Festival, Maison des Arts et de la Culture, Créteil, Fransa France Animanga, VIA Festival, Le Manège, Maubeuge, Fransa France "#@%_%\$È", Tang Contemporary Art Centre, Beijing, Çin China Mirage, Oriental Vista Art Collection, Şangay Shanghai , Çin China Sensitivity, Dimensions Art Centre, Beijing, Çin China 2007 Beijing 798 Sanat Festivali, Beijing Da Shan Zi 798, Beijing, Çin China Floating - New Generation of Art in China, National Museum of Contemporary Art, Seul Seoul , Güney Kore South Korea
2006	2006 Busan Bienali, Busan Biennial, Naru Park, Busan, Güney Kore South Korea Cold Energy, PYO Gallery, Beijing, Çin China Made in China, Kamusal alanda Public places , Berlin, Almanya Germany 2006 Shanghai Biennial, Shanghai Art Museum, Şangay Shanghai , Çin China Unclear and Clearness, Heyri Asia Project I, Seul Seoul , Güney Kore South Korea Er Ti Jiao, Beijing TangRen Contemporary Art Centre, Beijing, Çin China Asia Contemporary Art, Loop Art Centre, Seul Seoul , Güney Kore South Korea Free Walk, Osage Gallery, Hong Kong, Çin China
2005	Transparent Box, Ian Wai Soho, Beijing, Çin China 2005 Chengdu Biennial, Contemporary Art Museum, Chengdu, Çin China Ten Thousands years ago, Back Modern City, Beijing, Çin China Fictitious Love, Shanghai Moca Art Museum, Şangay Shanghai , Çin China The Other End, He Xiang Ning Art Museum, Shenzhen, Çin China
2004	Playing with Chi Energy, House of Shiseido, Tokyo, Japonya Japan
2003	Sculpture Exhibition, Tokyo Gallery, Beijing, Çin China Driftage, Back Modern City, Beijing, Çin China Consubstantiality of Male and Female, 798 Western Art Section, Beijing, Çin China
2002	International City Sculpture Exhibition, Beijing Sculpture Park, Beijing, Çin China

Julien MAIRE

Julien MAIRE

EXPLODING CAMERA, 2007

11 Eylül'den yalnızca iki gün önce, birliğinin en kıdemli komutanı ve Taliban'a karşı en güvenilir müttefik olan Komutan Mesut öldürüldü. Gazeteci kılığına girmiş iki El-Kaide intihar bombacısı, Afganistan'ın uzaklarındaki Penşir Vadisi'ndeki kampında onu patlayan bir kamerayla öldürdü.

Mesut'un öldürülmesi ile 11 Eylül olayları arasında bir bağlantı olduğu kesin, ama izleyen günlerdeki olayların çapı bunun unutulmasına neden oldu. Teröristlerin kamera kullanmış olması bende derin bir iz bıraktı. Bana göre saldırıda kullanılan, tahrip olmuş bu kamera çalışmaya devam etti ve son altı yıldır bir savaş filmi çekiyor.

Tüm bu olanlar ve adeta mitik bir figüre dönüşen Komutan Mesut'un ölümü, beni, savaşta yaşananları yeniden yorumlayan canlı ve deneysel bir filmi oluşturabilecek tahrip olmuş bir aleti, Exploding Camera'yı (Patlayan Kamera) geliştirmeye yöneltti. Yapıt, bir masanın üstünde bulunan video kameranın parçalara ayrılmış gövdesine bağlanmış bir TV monitörüyle oluşturuldu. Kamera çalışmakla beraber mercek çıkarıldı ve artık kullanılmıyor. Odadaki basit ortam ışığından yararlanan yerleştirmede masaya konmuş LED'ler ve lazer de bulunuyor. Video görüntülerini kameranın ışık sensörünün doğrudan aydınlanması yoluyla oluşturuyorum.

Birkaç pozitif fotoğraf içeren transparan disk, ışıklar ile ışık sensörünün arasında yer alıyor. Bir ışık açıldığında bu resimler ışık sensörüne yansıtılıyor. Işığın konumu değiştiğinden aynı resmin içinde hareket elde edebiliyorum. Resim farklı açılardan aydınlatıldığında hareket ediyormuş gibi görünüyor. Büyük ışıklar ve lazer de patlamaları canlandırıyor; fondaki müziğin üzerine bir katman olarak örtülen bir ses yaratıyorlar.

“Patlamaları” oluşturan ışıklar yalnızca video görüntüsünü değil, sergi mekânı ve izleyiciyi de aydınlatıyor. Teatral yöntemler kullanarak sergi mekânını savaş alanı gibi kurgulanmış bir deneysel film stüdyosuna dönüştüren “patlayan kamera”, tarihi bir olay ve onun imgesinin yeniden üretilmesiyle gerçek olayların önemini vurguluyor.

Julien Maire

KÜNYE

Rotterdam Film Festivali ve Tesla, Media>art<lab Berlin tarafından desteklenmektedir.

Kurgu: Jean-Pierre Fargeas

Özgün müzik olarak Hanstimm'den “fireworks granular-synthesis processed” kullanılmıştır.

Edwin Carels, Julien Clauss ve Daniel Belasco Rogers'a teşekkürler.

2007 Ars Electronica'da “Hibrit Sanat” kategorisinde mansiyon.

Liedts-Meesen Vakfı'nın 2008 Yeni Medya Ödülü.

Julien MAIRE

EXPLODING CAMERA, 2007

Two days before the 11th of September, Commander Massoud, the most senior war commander and the most credible opponent to the Talibans, was murdered. Two al-Qaida suicide bombers posing as journalists killed him with an exploding camera at his camp in Afghanistan's remote Panjshir Valley.

The connection between his assassination and 9/11 is certain, but this act has been almost completely forgotten because of the magnitude of the events a few days later. The fact that the terrorists used a camera made a deep impression on me. For me, it is as if the destroyed camera used in the attack against Massoud had continued to work and has been filming a war film for the last six years.

All of this, as well as the death of the almost mythic figure of Massoud, has led me to develop the piece Exploding Camera: a kind of destroyed medium able to produce live and experimental historical film, reinterpreting the events of the war. The piece is constructed with a TV monitor connected to the dissected body of a video camera lying on a table. The camera works however, but the lens has been taken out and is not used anymore. By using simple external light in the room, the installation is inside as well as LEDs and laser placed on the table. I produce the video images by direct illumination of the camera's CCD (light sensor).

A transparent disc containing a few photographic positives is placed between the lights and the CCD. The pictures are projected onto the CCD when a light is turned on. Because of the different positions of the lights, I can produce movement in the same picture (illuminating the picture with different angles give the impression that the picture actually moves). Large lights and laser create explosions (they trigger a sound that overlays the backing soundtrack). The lights that produce the 'explosions' do not only illuminate the frame for the video image but also the exhibition space and spectators at the same time.

By using theatrical methods and turning the exhibition space into an experimental film studio thought of as a battlefield, the 'exploding camera' expresses, in relation to an historic fact and through its image production process, the importance of the actual facts.

Julien Maire

CREDITS

Kindly supported by the Film Festival Rotterdam and by Tesla, Media>art<lab Berlin

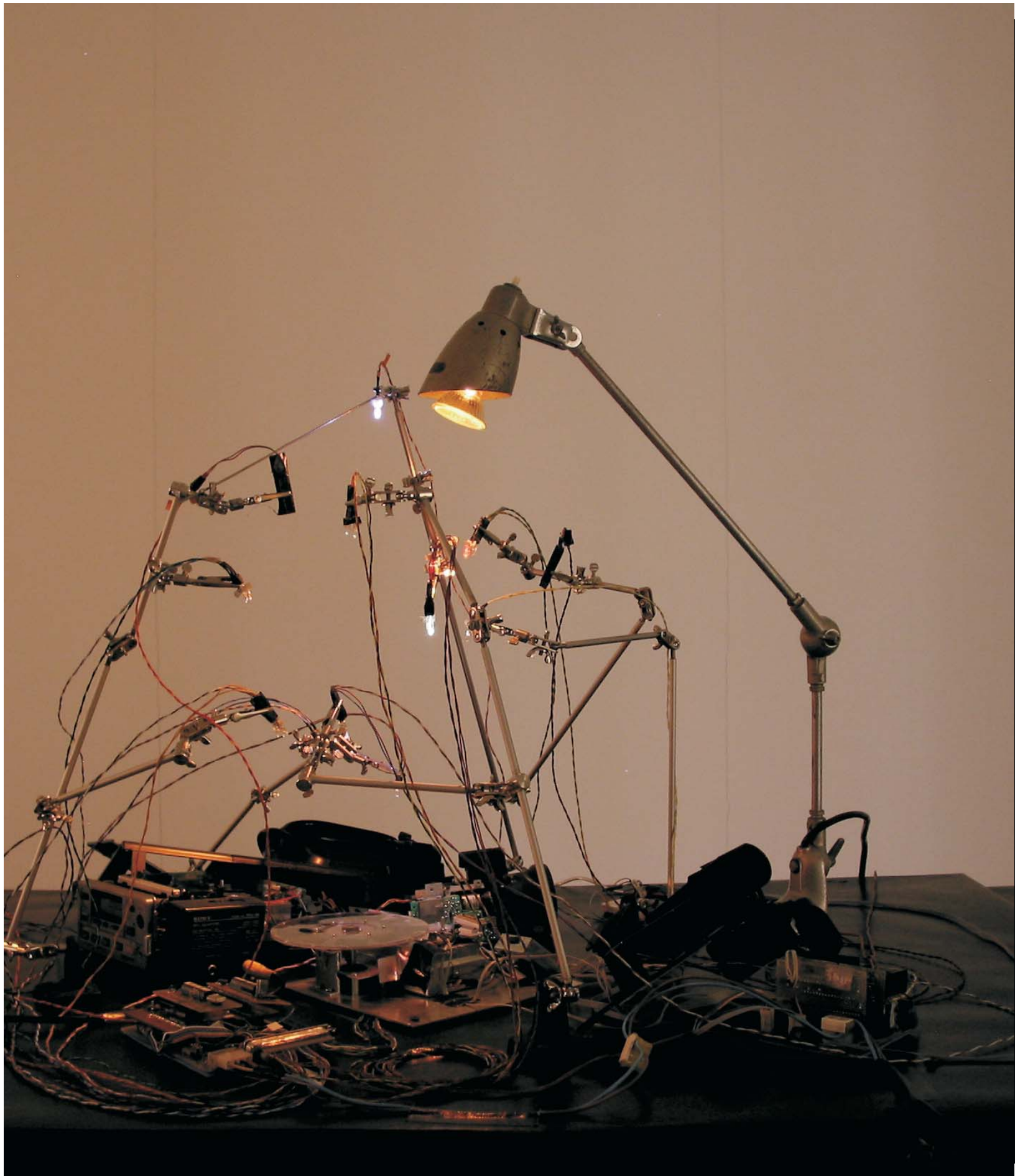
Setup and Editing: Jean-Pierre Fargeas

Soundtrack includes “fireworks granular-synthesis processed” from Hanstimm.

Thanks to Edwin Carels, Julien Clauss, Daniel Belasco Rogers

Honorary mention category “Hybrid Art”, Ars Electronica, 2007

New Media Award of the Liedts-Meesen Foundation, 2008

Julien MAIRE

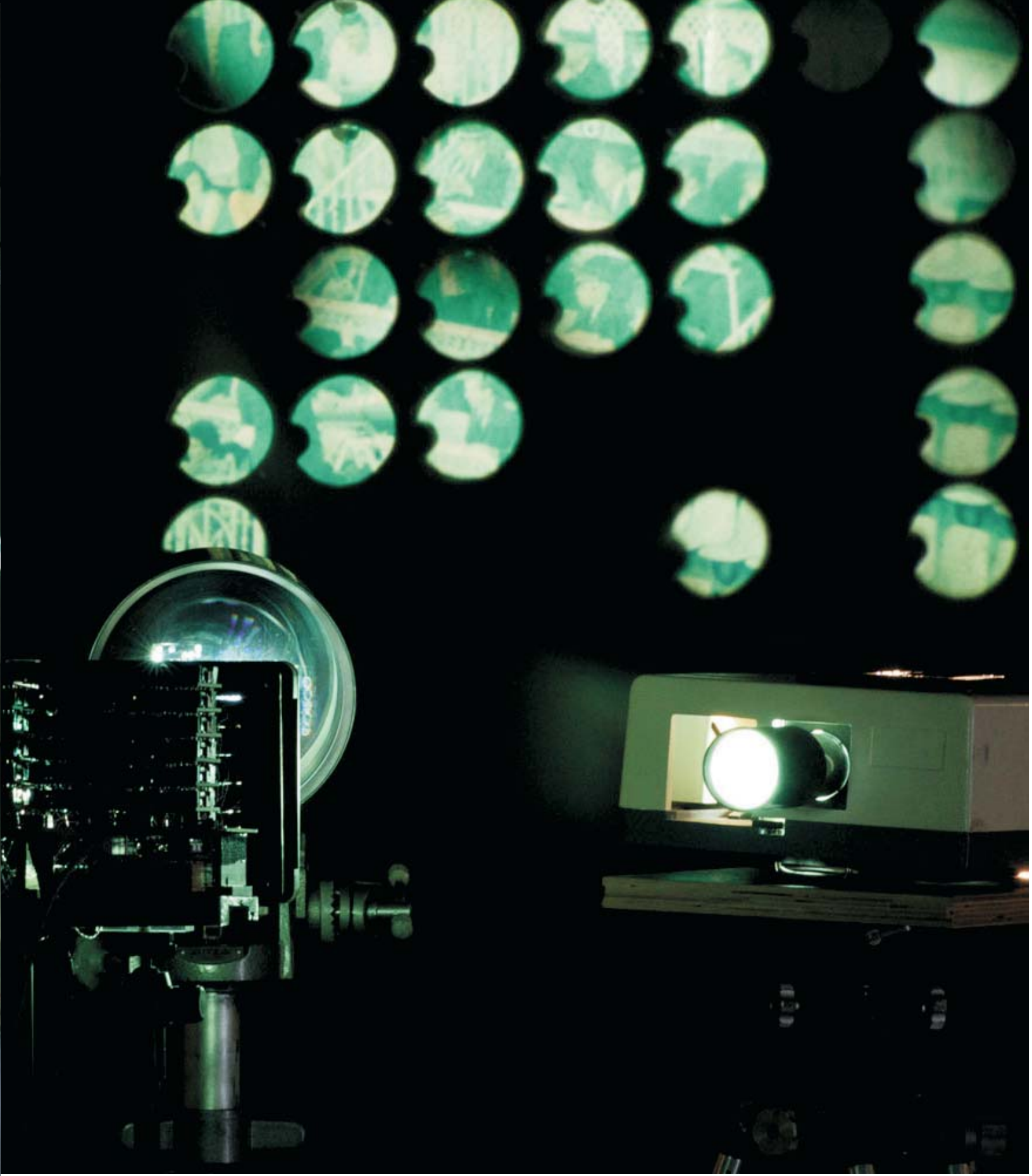
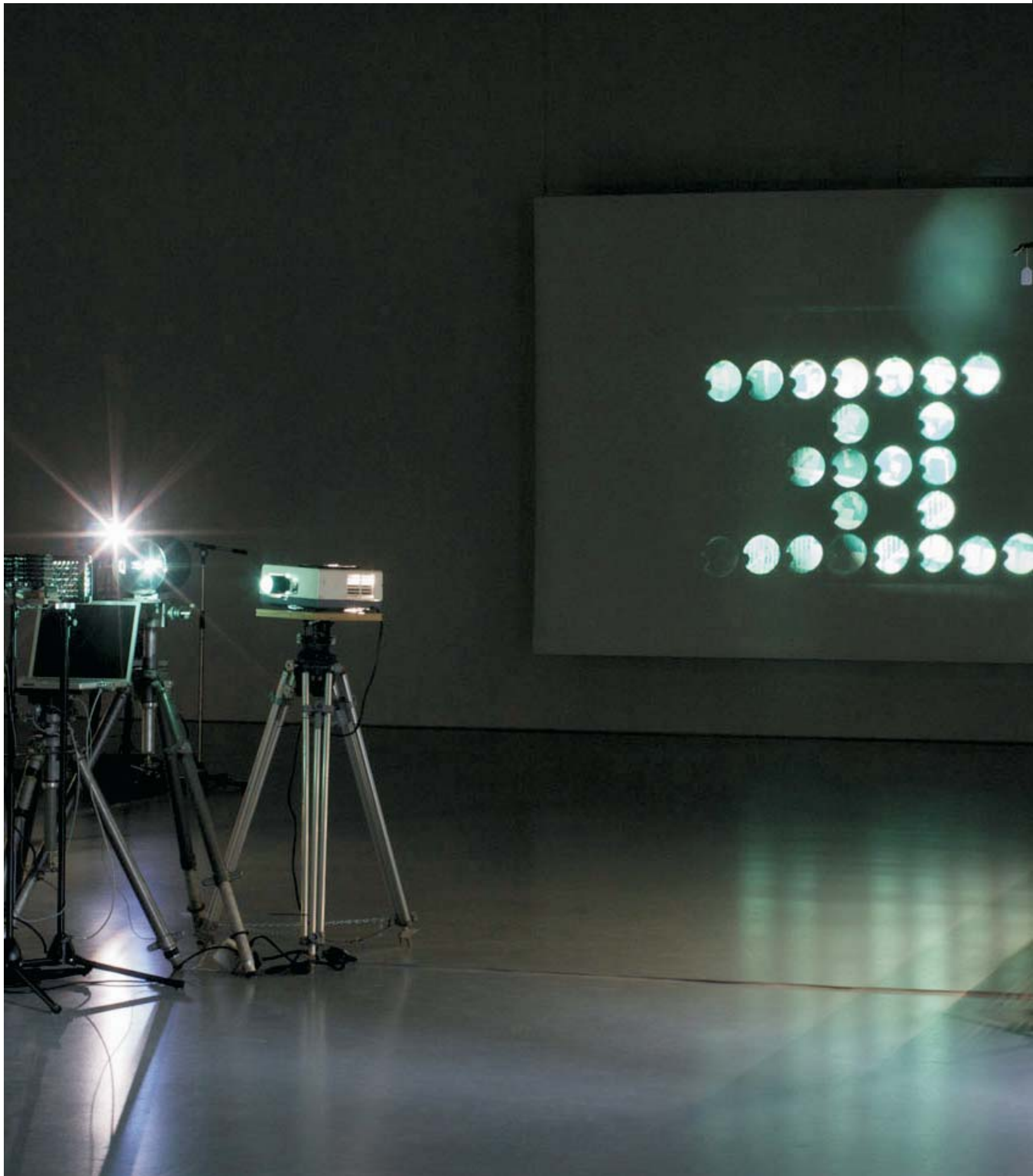
FLIP-DOTS MIRROR, 2011

Bir sergiyi izleyen kitleyi gösteren bir fotoğraf sergisi: Görüntü, “Flip-dots Mirror” adlı, fotoğraftaki izleyicilerin bir kısmını izole ederek yansıtan elektro-mekanik aynaların üzerine düşüyor: kalabalık böylece alt gruplara bölünmüş oluyor. Flip-dots Mirror, yüksek çözünürlüklü bir resmi çok düşük çözünürlüklü hale dönüştüren dijital süreci yöneten bir arayüz ile çalışıyor. Julien Maire alternatif görüntüler oluşturan bazı sinema tekniklerinin mucidi. Böylece görüntünün karakteristiği ve izleyicinin konumu ile ilgili sorular üretiyor. Amacı, bireylerin algılarını değiştirmek ve dijital çağın görsel stratejilerini irdelemek.

Julien MAIRE

FLIP-DOTS MIRROR, 2011

A photography shows an audience looking at a show: the image is projected on a "Flip-dots Mirror", a matrix of electro-mechanical mirrors that reprojects only parts on the image and isolates some viewers present on the picture: the crowd is divided into sub-groups. The Flip-dots mirror is a simplified digital interface that is analyzing a high resolution picture into a very slow resolution digital process. Julien Maire invents cinematics techniques that display alternative images. In this way he raises questions about the characteristics of the image and the viewer's position. His aim is to change people's perception and to question the visual strategies in the digital age.

Julien MAIRE

LES INSTANTANÉS, 1998

İzleyici, *Les Instantanés*’de yavaş yavaş ışığın fizikselliğini, onun boşlukta nasıl bir yer kapladığını, hatları çizmektense boşluğu nasıl yarattığını fark etmeye başlıyor. Odanın bir köşesinde duran üç projeksiyon cihazı diğer köşesinde duranların üstüne bir görüntü yansıtıyor. Aralarında, görüntü elde etmek için gerekli olan üç ışık huzmesinden başka bir şey yok; boşluğa boyut katıyorlar. Bir milimetrelik kontürler birden kalınlaşıyor ve aydınlatılmış daire üzerine keskin kalın gölgeler bırakıyorlar. Birbirine eşit aralıklarla konumlandırılmış olan projeksiyon cihazları, üç ayrı biçimde düşen bir su damlasının benzersiz görüntüsünü oluşturuyorlar.

Yansıtılan imge durağan ve hareketli görüntü arasındaki ince çizgide yer alıyor. Bir su ölçerin ondalıklı mekanizması öznesinin hareketini simüle etmek yerine gösterecek şekilde ayarlanmış. Ölçeği bir yana, bu imgeler Muybridge’in koşan atları ve dolanan insanlarına benziyor; zamanın akışını hapsederek, aşırı bilgi yüklemesi dolayısıyla hareketin görülemediği bir anı yakalıyor. Bir su damlasının gerçek zamanlı hareketini izlemek Paul Virilio’nun “psikolojik algımıza göre zamanın sınırlı derinliği” dediği şeye karşılık gelir ve başarısızlıkla sonuçlanırdı. Maire, zaman ve hareketin arasındaki bu oyunu değiştirerek son derece sıradan ama çarpıcı bu eylemi hak ettiği cazibesi ve hatta ihtişamıyla yeniden yaratıyor. Kendini seyirten resmin gizemini çözmek zorunda hisseden izleyici için kökenine, metronom tıkırdaması sesi veren projeksiyonların ışıklı kutusuna ve içlerindeki sıradışı slayda gidiyor. Eğer içlerinden ve mekândan geçen ışık huzmesi olmasa, tüm güzelliklerine rağmen onları fark etmek mümkün olmazdı. Bu süreçteki önceliklerini görünüt kıldıklarında, her ne kadar nesne olarak varlıkları galeri mekânında giderek azalsa ve izleyicinin baktığı noktalar bir iğnenin ucu boyutuna gelse de, projeksiyon ampulünün yaydığı huzme genel bir ambiyans yaratacak boyuta ulaşıyor. Mütevazı boyutlarıyla duyuları sarmalıyorlar. Bu, görüşün zihinde doğal bir mucize yaratması adeta, genelde hissedilen ama asla gözlenemeyen bir duyusal fenomen. Göz çevresindeki hakikatin izini kaybediyor, adeta ait olduğu bedeni unutuyor. Maire’in medyumunu iğne deliğinin projeksiyona, gözün beyine, boşluğun şekle aktarımı. Her somut referans noktası, her sabit duruş nokta bir yanılsama yaratarak bir yenisine yol açıyor ve bu böyle tekrarlanıp gidiyor. A-B noktaları arasındaki bir devrenin tek yönlü illüzyonunu yaratan tekniğin basitliği, işin içine izleyici girdiğinde giderek karmaşıklıyor. Fotografi bir süreci taklit eden ve kendi kurnaz yapaylığını ortaya koyan her projeksiyonun halinden memnun bir yalancı olduğu söylenebilir. Maire, ışıklandırma yoluyla yanılsama yaratan küçük cam konstrüksiyonlarıyla beklenti tuzağını kuruyor. Ama bunu bir mizah duygusuyla ya da yanlış yönlendirmek için yapmıyor. Bize arasında bağlantı kurulamaz bir çelişki sunuyor. Ampirik olguyla anlık algılama arasında çok ince ama kendinden emin bir köprü kurarak algının nasıl da gecikmeye düştüğünü veya aslı hedefini şaşırdığını gösteriyor. Işık saklamak için karanlıktan daha kullanışlı olabilir ve duyusal deneyim net bir kavrayışın önüne geçebilir.

Curt Riegelneegg

Julien MAIRE

LES INSTANTANÉS, 1998

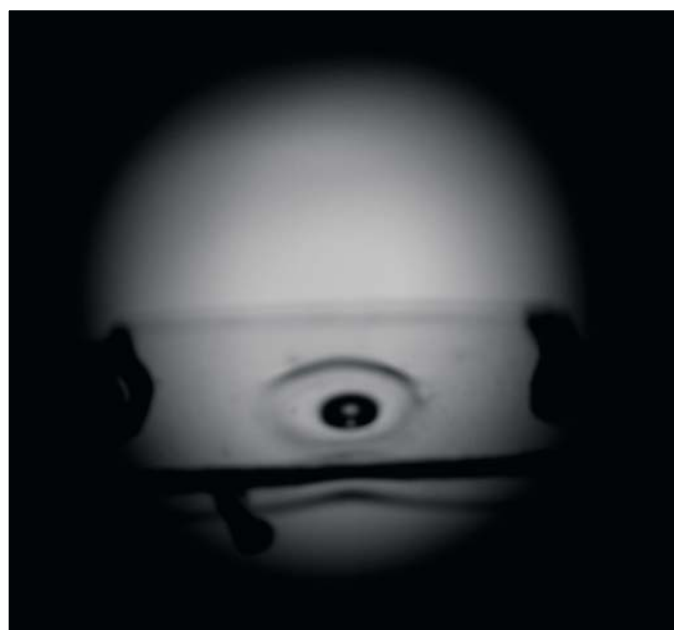
Slowly, in *Les Instantanés*, the viewer becomes acutely aware of the physicality of light- the way it takes up space, creates it rather than simply filling in its edges. Three projectors on one end of the room casting three projections on the other, with nothing in between but three corresponding cones of light, the invisible necessity to vision and the channel through which space is reduced by a dimension. Contours of a millimeter suddenly demand inches and feet of stark shadow on a lit circle. Spaced apart from one another at loosely even intervals, the three projections describe the unique spectacle of a falling water drop, in three versions.

The projection lies in the margins between the still image and the moving one. The decimal mechanism of a water-meter (a pointed inclusion) is altered to cycle regularly enough to demonstrate its subject’s motion, but not to simulate it. Scale aside, the images are like Muybridge’s exposures of running horses and strolling people, trapping the instant to represent the fluidity of a movement in a way that, with its burdensome overabundance of information, movement could not represent itself. Viewing the real-time action of a droplet would bump up against what Paul Virilio calls “the limited depth of time of our physiological ‘take’”, and thereby fall flat. Maire alters the interplay of time and motion because he seeks to re-instill a very common but striking event with its rightful share of fascination and, even, grandeur. The viewer, compelled to solve the mystery of the twitching picture, back-tracks to the origin, the lighted boxes of the projectors, with their metronome tick, and the unusual sort of slide inside. The tiny glass bits, each painstakingly sculpted, follow one after the other in a soldier’s procession. Beautiful as they are themselves, they would almost go unnoticed but for the penetrating beam of light cast through them and across the space. Once they’ve asserted their primacy in the process, though, their authority as objects shrinks the span of the gallery, reduces the viewer’s eye to pinhead-diameter, makes the focused emission of the projector bulb an encompassing ambiance. The minuscule grows to envelope the senses. It is a probing natural miracle of optics on the mind, couched in a subtle and almost extra-sensory phenomenon often experienced but rarely truly observed. The eye loses track of the truth of its surroundings, to the extent that its forgets its own body.

Maire’s real medium is transference- of the pinhole to the projection, the eye to the brain, the empty space to the present shape. Every concrete reference point, every anchor, proves a fallacy, giving way to a new one, which then gives way again. The simplicity of the technical process, which had entertained the illusion of a one-way circuit- A to B -gathers more complexity with the duration of the viewer’s involvement.

Each projection is a self-satisfied liar, mimicking a photographic process and reveling in its clever inauthenticity. With his little glass constructions that falsify through illumination, Maire is taking advantage of expectation, but not for the sake of humor, or a showman’s attempt to misdirect. He hands us an unbridgeable discrepancy, a slim but sure wedge between empirical fact and immediate perception, as an example and a proof of how that perception often lags behind, or misses its mark entirely. Light can be more useful for concealment than darkness, and sensory experience may obstruct rather than spark understanding.

Curt Riegelneegg

Julien MAIRE

LOW RESOLUTION CINEMA, 2000-2008

MEMORY PLANE, 2008

Low Resolution Cinema (Düşük Çözünürlüklü Sinema), iki adet 128x64 piksellik siyah ve beyaz likit kristal ekran için tasarlanmış bir projeksiyon cihazının kullanıldığı deneysel bir projeksiyon işi.

Çözünürlük son derece düşük ve renk yok! Algılandığı anda kendimizi filmdeki imgenin akışkanlığı ve tutarlılığından uzaklaştırmamız için sinemanın ilkelerine meydan okuyan bu çalışmada projeksiyon birbirinden tümüyle ayrı iki görüş noktasından yansıtılıyor. Her görüş noktası, projeksiyon içinde bir diğerine bağlı olarak hareket ediyor. Bu işte vurgulanmak istenen şey, şeylerin kendisinden çok aralarındaki boşluk.

Low Resolution Cinema projesi, aynı zamanda aynı temel projeksiyon sistemini kullanan bir parçalar bütünü. Kayan projeksiyon cihazları son derece düşük çözünürlüklü, tek renkli video projeksiyon cihazlarına dönüştürülmüş. Dijital imge olabildiğince az piksele indirgenmiş; geometrik ve soyut resimleri gösteriyor ve miminal düzeyde hareket ediyorlar. Ancak her piksel son derece net, bu da projeksiyona belli bir muğlaklık getiriyor.

Low Resolution Cinema'nın amacı, geçtiğimiz yüzyılın başlarında filizlenen geometrik soyut resminkine çok yakın: Nesnel olmayan bir uygulama ve illüzyonvari sonuçlar yaratıyor. Projeksiyonların çok düşük çözünürlüklü olması gerçeğin temsilini bir anlamda engelliyor.

Aynı zamanda her pikselin oluşturduğu geometrik şekil, perspektifin doğru algılanmasını da “imkânsız” kılıyor. Donanım ve yazılım mümkün olduğunca aza indirgenmiş durumda ve kendi içinde bir soyutlama potansiyeli barındırıyor bu iş. En az yüksek çözünürlüklü bir video projeksiyon veya büyük bir resmin barındırabileceği gerçeklik ve hareketlilik kadar.

Julien Maire

Julien MAIRE

LOW RESOLUTION CINEMA, 2000-2008

MEMORY PLANE, 2008

Low Resolution Cinema is an experimental projection process that uses a projector designed for two 128x64 pixel black-and-white liquid crystal displays.

Extremely low resolution, and no colour! Breaching the tenets of film to distance ourselves from the fluidity and consistency of the cinematic image as it is currently understood.

The projection is adapted from two physically distinct viewpoints.

Each viewpoint effectively moves in relation to the other within the projector. The emphasis is on representing the space between things rather than the things themselves.

The *Low Resolution Cinema* project is also a group of pieces using that same basic projection system: slide projectors have been converted into extreme low resolution, monochrome customized video projectors.

The digital image is reduced to a minimum of pixels, they display geometrical abstract pictures and perform minimal movements. Paradoxically the definition of each of the pixels is extremely precise which confers to the projection an ambiguous aspect.

The purpose of the *Low Resolution Cinema* project is very close to the geometrical abstraction movement of art started at the beginning of the last century: a non-objective practice, ejecting the illusionistic practices. The extreme low resolution of each projection forbids in a sense the representation of the reality.

Furthermore, the geometrical shape defined by each of the pixels makes "impossible" a true representation of perspective. The hardware as well as the software is reduced to a minimum and contains in itself a potential of abstraction, quite as a high definition video projection or as well as a large-sized painting would contain a potential of reality and action.

Julien Maire

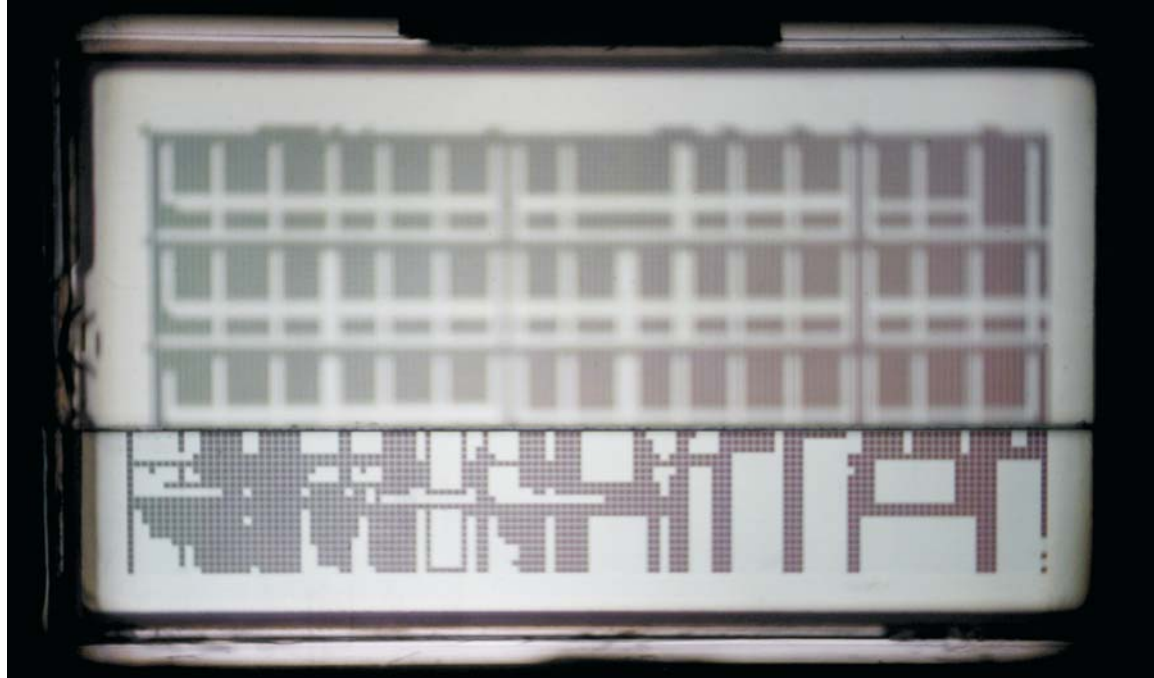

Julien MAIRE
Fransa-Almanya

<http://julienmaire.ideenshop.net/>

1969, Metz, Fransa.
Berlin'de yaşıyor ve çalışıyor.

Julien Maire, yapıtları ve performanslarında sistematik olarak görsel medyayı yeniden icat eden bir sanatçı. Araştırmaları medya arkeolojisi ve yeni medya araçları arasında netlikle görülen bir hibrit. Yapıtları etimolojik kökenlerinin vaat ettiği şekilde işleyen prototiplerden (protos: ilk; typos: izlenim veya model) oluşuyor ve yepyeni, özgün bir imge kalitesi sağlayan benzersiz teknolojik konfigürasyonlar öneriyor. (Edwin Charles, “The Productivity of the Prototype - On Julien Maire's Cinema of Contraptions” / “Prototipin Üretkenliği - Julien Maire'in Mekanizmalar Sineması Üzerine”) Julien Maire 2004 ile 2007 yılları arasında çok kereler Ars Electronica'da mansiyon aldı ve 2008'de de Belçika'daki Liedts-Meesen Vakfı'nın birincilik ödülünü kazandı. Sanatçının yapıtı 2009'da New York'ta verilen Dünya Teknoloji Ödülü'nde son değerlendirmeye kalmıştı.

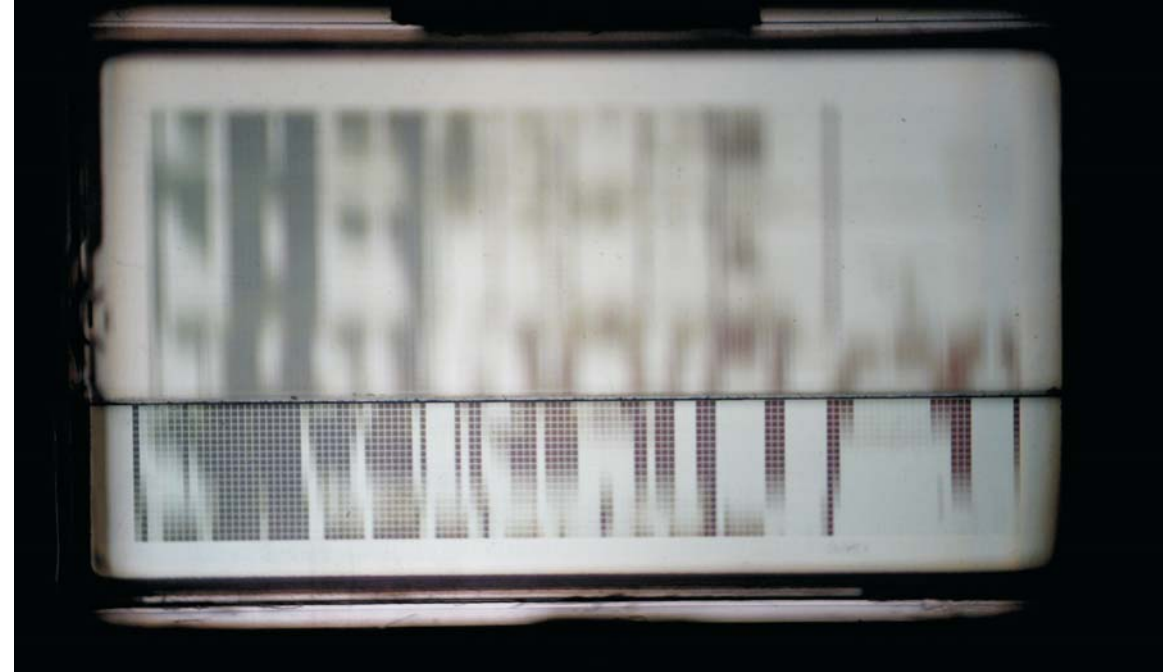

Julien MAIRE
France-Germany

1969, Metz, France.
Lives and works in Berlin.

In his artworks and performances, Julien Maire systematically re-invents the technology of visual media. His research is a manifest hybrid between media-archeology and the production of new media constellations. His output consists of prototypes that perform exactly what their etymology promises (from protos 'first' and typos 'impression' or 'model'): proposing unique technological configurations that produce a new, specific image quality. (Edwin Carels, “The Productivity of the Prototype - On Julien Maire's Cinema of Contraptions”).

Julien Maire was awarded several times with honorary mention at Ars Electronica between 2004 and 2007, with first prize at Liedts-Meesen Foundation in Belgium in 2008. His work was in final at World Technology Award in New York in 2009.

Ödüller **Awards**

2007 Mansiyon [Honorary Mention](#), Ars Electronica 04 (İnteraktif ve hibrit sanat [Interactive art and hybrid art](#))

2004 Laureate 05 Villa Kujoyama, Kyoto'da yerleşik sanatçılık [Residency in Kyoto](#), Japonya [Japan](#)

2004 Mansiyon [Honorary Mention](#), Ars Electronica 04 (İnteraktif sanat [Interactive art](#))

Kişisel Sergilerden Bir Seçki **Selected Solo Exhibitions**

2009 Woodstreet Galleries, Pittsburgh, ABD [USA](#)

2001 Galerie Françoise Knabe, Berlin, Almanya [Germany](#)

2000 Galerie Diderot, Nantes, Fransa [France](#)

1998 Galerie Le Spot, Le Havre, Fransa [France](#)

1997 Galerie Jacqueline Moussion, Paris, Fransa [France](#)

Karma Sergilerden Bir Seçki **Selected Group Exhibitions**

2011 Matière-Lumière, Béthune 2011 Capitale régionale de la culture, Fransa [France](#)

2010 Transmediale, HKW, Berlin, Almanya [Germany](#)
DigitaLife, La Pelanda, Romaeuropa - MACRO, Roma [Rome](#), İtalya [Italy](#)
Art.Ware, Hong Kong, Çin [China](#)
Flatpack Festivali, Birmingham, İngiltere [UK](#)
Open Core, IMAL, Brüksel [Brussels](#), Belçika [Belgium](#)
ArtRock Festival, St Brieuc, Fransa [France](#)
Persistence of vision, Fact, Liverpool, İngiltere [UK](#) ve [and](#) Nicolaj Center of Art, Kopenhag [Copenhagen](#), Danimarka [Denmark](#)
Trust, ISEA 2010, U-Center for Art and Creativity, Dortmund, Almanya [Germany](#)
Zeitlupe, Museum für Gegenwart Kunst, Otterndorf, Almanya [Germany](#)
Mediation Bienali [Mediation Biennial](#), Poznan, Polonya [Poland](#)
Digital Brainstorming, St Gallen, Zurich, Bâle, İsviçre [Switzerland](#)
Kino-Eye, Işık illüzyonu [Spectral illusion](#), M HKA & Cinema Zuid, Antwerp, Belçika [Belgium](#)

2009 İskenderiye Bienali, Fransa Pavyonu, [French Pavillion at the Alexandria Biennial](#), Mısır [Egypt](#)

2008 Festival Artefact, Stuk, Leuven, Belçika [Belgium](#)
Sonic Acts (2008), Amsterdam, Hollanda [The Netherlands](#)
Media Biennale, Seul [Seoul](#), Güney Kore [South Korea](#)

2007 Ars Electronica 07, Ok Contemporary Art Center, Linz, Avusturya [Austria](#)
Body Media, Sculpture Space, Şangay [Shanghai](#), Çin [China](#)
Sonar 07, Barselona [Barcelona](#), İspanya [Spain](#)
Tesla Media <art>labor, Berlin, Almanya [Germany](#)
Kibla, Multimedia Center, Maribor, Slovenya [Slovenia](#)
Borderline Behavior, Tent Film Festivali, Rotterdam, Hollanda [The Netherlands](#)

2006 “Off”, Frac Lorraine, Fransa [France](#)
Die Andere Seite, Friedericianum Museum, Kassel, Almanya [Germany](#)
Almost Cinema, Vooruit, Uluslararası Gant Film Festivali [International Gant Film Festival](#), Almanya [Germany](#)
Chateau de Courcelles, Metz, Fransa [France](#)
Digital Art Festival, Miraikan Museum, Tokyo, Japonya [Japan](#)

2005 Experimenta, Australian Centre for the Moving Images, Melbourne, Avustralya [Australia](#)
Wro 05 - 11. Uluslararası Medya Sanatları Bienali [11th International Media Art Biennial](#), Polonya [Poland](#)
100 Dessus Dessous, Parc de la Villette, Paris, Fransa [France](#)

2004 Infiltrations digitales, Dexia Art Center, Brüksel [Brussels](#), Belçika [Belgium](#)
Edith Russ Center for Media Art, Oldenburg, Almanya [Germany](#)
“4D”, Filmmuseum, Amsterdam, Hollanda [The Netherlands](#)
Ars Electronica, Linz, Avusturya [Austria](#)
Festival EMAF, Osnabrück, Almanya [Germany](#)
Transmediale 04, Berlin, Almanya [Germany](#)

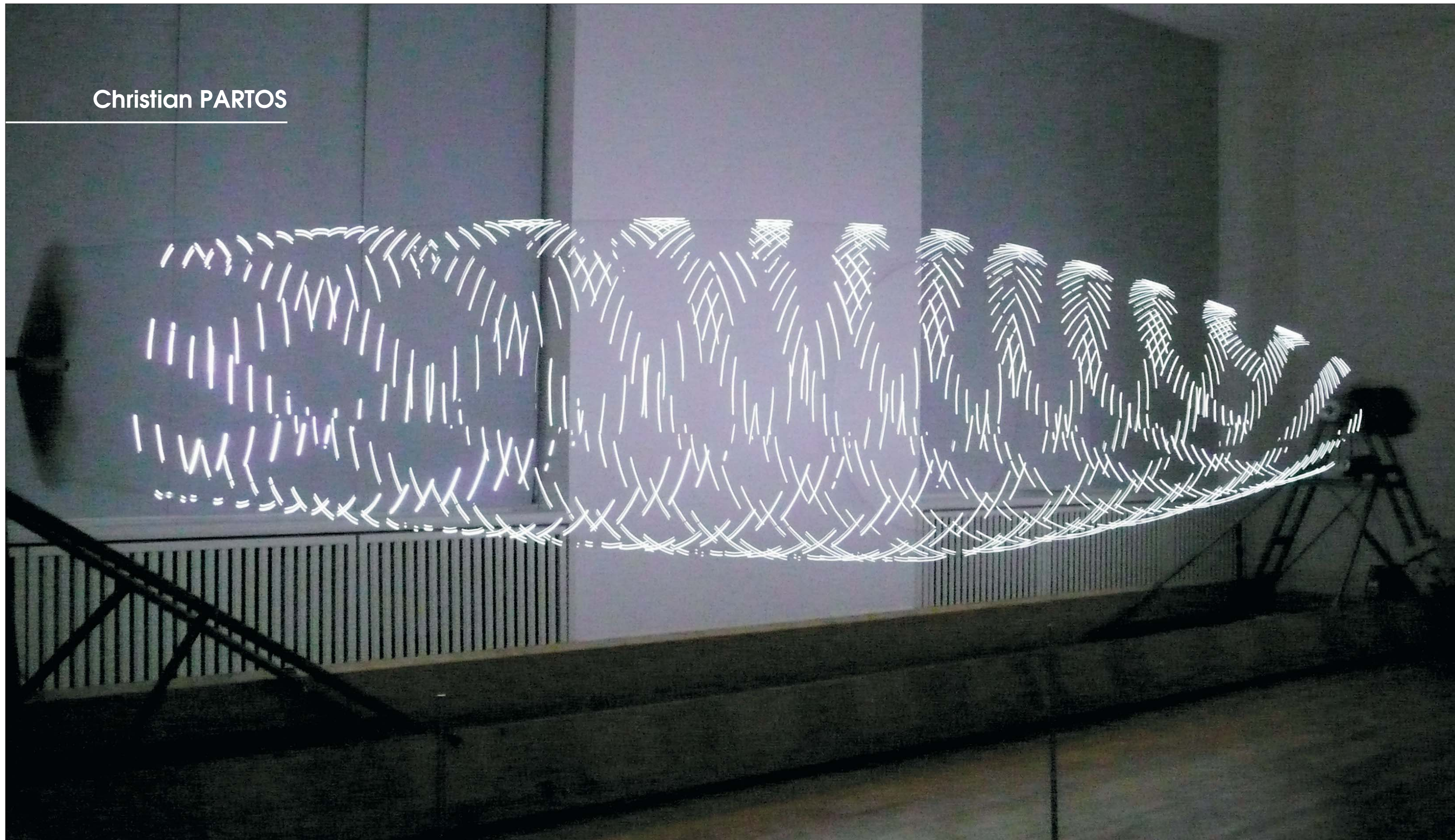
2003 Musée D'art Moderne et Contemporain de Strasbourg, Fransa [France](#)
“Future Cinema”, ZKM, Karlsruhe, Almanya [Germany](#)

2002 Site Gallery, Sheffield, İngiltere [UK](#)
Centre Culturel Francais, Budapeşte [Budapest](#), Macaristan [Hungary](#)

2001 Transmediale “Do It Your Self”, Berlin, Almanya [Germany](#)

2000 Dundee Contemporary Art Center, Dundee, İngiltere [UK](#)

Christian PARTOS

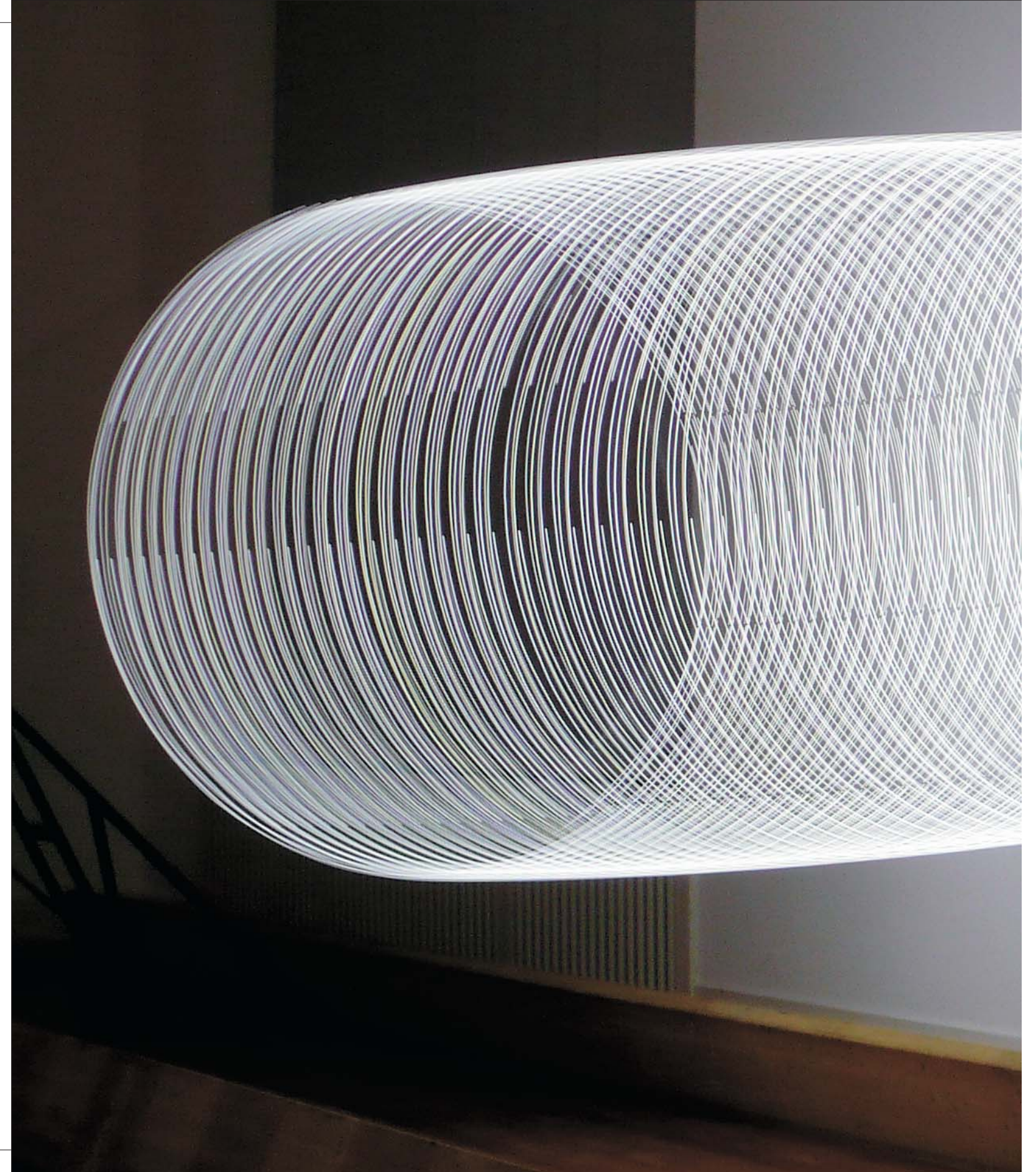

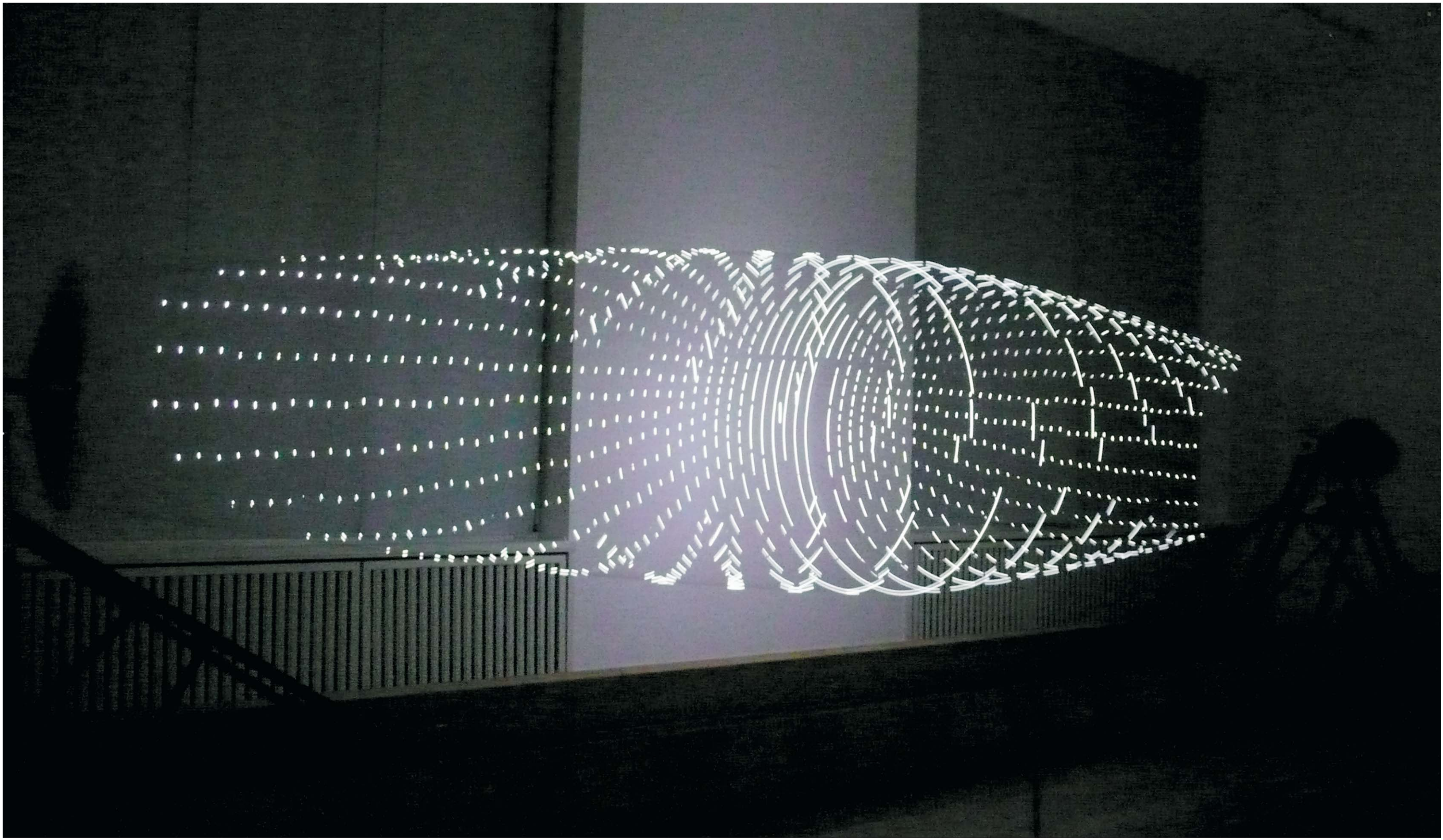
Christian PARTOS

VISP, 2008

Madde-Işık'ın 2010 yılındaki ilk edisyonunda üç yerleştirmesi bulunan Christian Partos'un bu sergide yer alan çalışmasının adı *VISP*. *VISP*, Malmö'nün yeni metro istasyonu ve Sundsvalls Çeşmesi gibi mekâna özgü devasa yerleştirmelerin bir devamı niteliğinde. Sanatçının, serginin gerçekleştiği Borusan Müzik Evi için tasarladığı bir çalışması da bulunuyor. Zemin katın tavanından sarkıp tekrar yuvasına giren ve bir örümceği andıran *ELO* adlı bu çalışma, Borusan Çağdaş Sanat Koleksiyonu'nun da bir parçası

Exhibited in the Borusan Music House, presenting works as part of the Borusan Contemporary Art Collection, *ELO* by Christian Partos is a colony of light-bulbs suspended from the ceiling of the ground floor and evolving up and down like spiders. Christian Partos also presented three other installations in the context of the first edition of Matter-Light exhibition in 2010. For this second edition, he is showing *VISP*, one of his most monumental installations (in addition to his in situ works such as Malmö new subway station or Sundsvalls Fountain).

KONCEPTION

Christian PARTOS İsveç Sweden

<http://www.partos.se/>

1958, Jönköping, İsveç Sweden.

Stockholm'un bir banliyösünde yaşıyor ve çalışıyor. [Lives and works in the suburb of Stockholm, Sweden.](#)

Siparişler Commissions

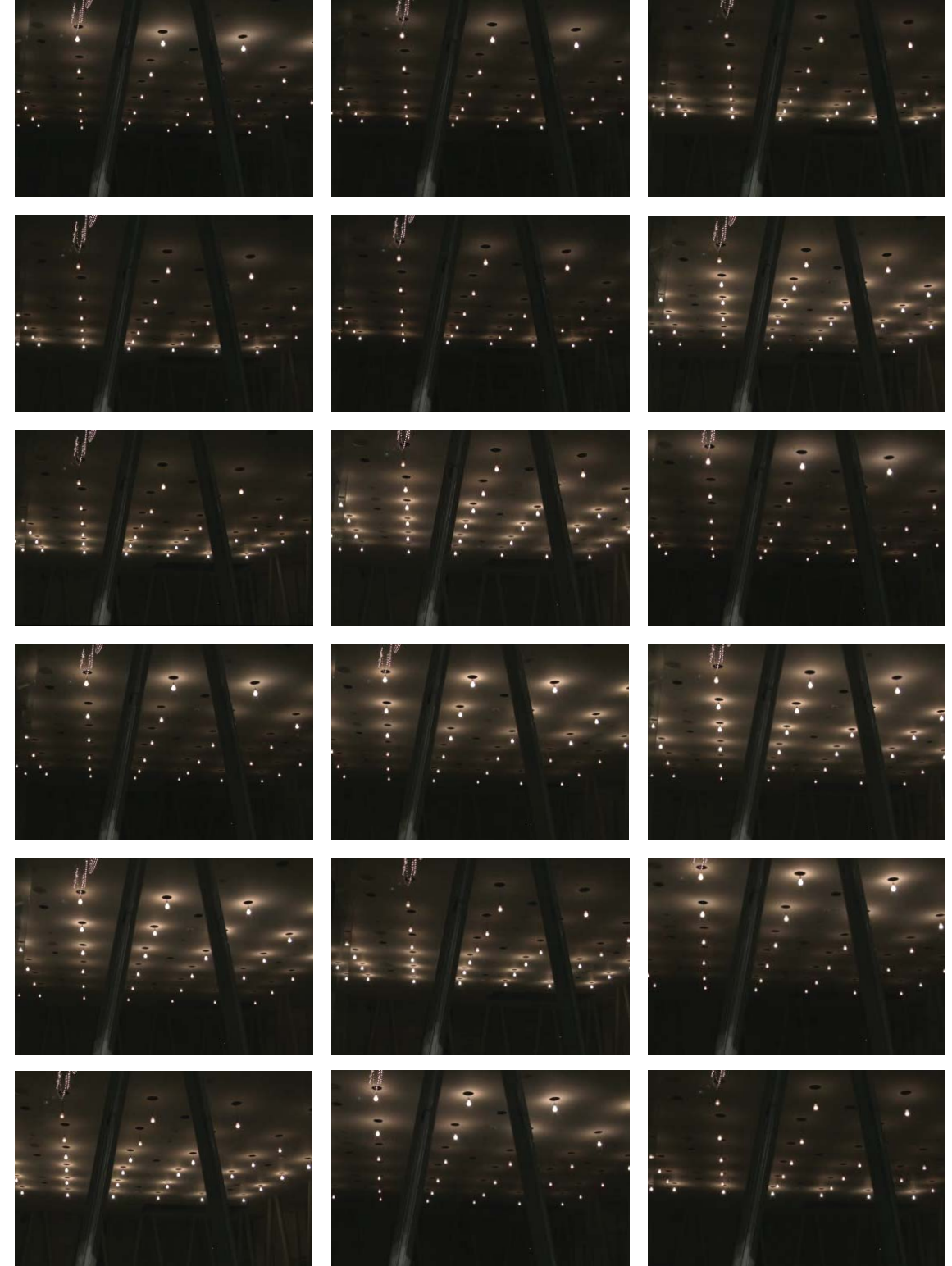
- 2011 Malmö, Triangeln Metrostation, “Track Lights” İsveç Sweden
- 2010 Stockholm, Kulturhuset main entrance, “Modern Maskaron” İsveç Sweden
- 2009 İstanbul, Borusan Müzik Evi, “ELO” hareket eden ışık [moving light](#), Türkiye Turkey
- 2008 Södertälje, City Hall, “Concrete Sofa”, İsveç Sweden
- 2006 Lulea, kv Hackspetten, Bazen zamanı gösteren okul saati [School clock sometimes showing time](#), İsveç Sweden
- 2005 Tumba, Tunaskolan, Hareket eden “Astronotların” olduğu tavan [Ceiling with moving “Astronauts”](#), İsveç Sweden
- 2002 Gbrg, Universeum, “to Gunnar L” Işık heykeli [Light sculpture](#), İsveç Sweden
- 2000 Stockholm, Metrostation Hässelby Strand, “Teleportasyon”, mozaikler vs. “Teleportation” [mosaics etc.](#), İsveç Sweden

Kişisel sergilerden bir seçki Selected Solo Exhibitions

- 2009 Galleri Aronowitsch, Stockholm, İsveç Sweden
- 2007 Partos10, Romaeuropa Festival, Palazzo Fendi, Roma [Rome](#), İtalya Italy
- 2005 Hybris, Haninge konsthall, Stockholm, İsveç Sweden
- 2004 Krognoshuset, Konstföreningen Aura, Lund, İsveç Sweden
- 2001 Färgfabriken, the Beckers Award, Wanaas Park, Stockholm, İsveç Sweden

Karma sergilerden bir seçki Selected group exhibitions

- 2011 Matière-Lumière, Béthune 2011 Capitale régionale de la culture, Fransa France
- 2010 DigitaLife, La Pelanda, Romaeuropa - MACRO, Roma [Rome](#), İtalya Italy
- Microwave, Hong Kong, Çin China
- 2009 Işık yerleştirmesi [Light installation](#), National Museum, Stockholm, İsveç Sweden
- 2008 Studio L2, [with](#) Helén Partos ile, Stockholm, İsveç Sweden
- 2007 Man machine 2, Tekniska Musee't, Stockholm / Upplyst, Studio L2, Stockholm, İsveç Sweden
- Vom Funken Zum Pixel, Martin-Gropius-Bau, Berlin, Almanya Germany
- Body Media, OArt Centre - Shanghai Cultural Space, Şangay [Shanghai](#), Çin China
- Transitions, Galleri Aronowitch, Stockholm / Ljuset i focus, Studio L2, Stockholm, İsveç Sweden
- 2006 Sensi Sotto Sopra, Romaeuropa Festival, Roma [Rome](#), İtalya Italy
- Objekt to Thousand years with God, [a play by](#) Stig Dagerman'in oyunu. Stockholm, İsveç Sweden
- 2004 Licht, lumière, ljus, Berliner Festspiele, Berlin, Almanya Germany
- What do we wait for, Kulturhuset, Stockholm, İsveç Sweden
- Exit & Borderline, Maubeuge & Creteil / Microfollies, Lille, Fransa France

ELO (Borusan Müzik Evi)

**Joachim SAUTER &
Dirk LÜSEBRINK (ART+COM)**

Joachim SAUTER & Dirk LÜSEBRINK (ART+COM)

THE INVISIBLE SHAPE OF THINGS PAST, 1995-2007

The Invisible Shape of Things Past (Geçmişteki Şeylerin Görünmez Şekli) filmlerin uzama parametrik olarak çevrilmesidir. Bir film sekansı, kamera hareketine göre boşlukta tek kareler halinde dizilir. Tek pikseli her bir karenin boşlukta bu şekilde konumlandırılması yoluyla hacimsel nesneler yaratılıyor.

The Invisible Shape of Things Past, Joachim Sauter ve Dirk Lüsebrink'in 1990'ların ortalarında, önceden var olan tek karelerden nesne ve heykeller üretecek bir sistem geliştirmesiyle ortaya çıktı. Çalışmanın altında yatan motivasyon, o dönem adeta bir çılgınlığa dönüşen üç boyutlu bilgisayar grafiklerinin hipergerçekçiliği karşısında bir tavır almaktı. Diğer yandan manuel modelleme yerine kendinden üreyen bir sürece bağlı olarak mimari veya heykelsi bir form yaratmaya dönük bir yöntem bulma çabası da bu üretimde etkili olmuştu.

Başta ekranla sınırlı olan film nesneleri, çekildikleri kentteki mekân ve zamanın sanal bir temsilini yaratacak şekilde diziliyordu. 1999'da, “Pepper'ın hayalet tekniği” denen yöntemle, yarı saydam ayna projeksiyonu aracılığıyla bir film nesnesi bir mimari model üzerinde büyütülmüştü. Üç boyutlu yazıcıların icat olmasıyla sanal nesneleri basmak mümkün olunca, somut olmayan bu film nesneleri sabit sürücüler ve ekranlardan çıkıp somut heykellere dönüştü.

Sunulan Çalışmalar:

Museum of Modern Art, Şangay (2006)

Martin-Gropius-Bau, Berlin (2007)

Joachim SAUTER & Dirk LÜSEBRINK (ART+COM)

THE INVISIBLE SHAPE OF THINGS PAST, 1995-2007

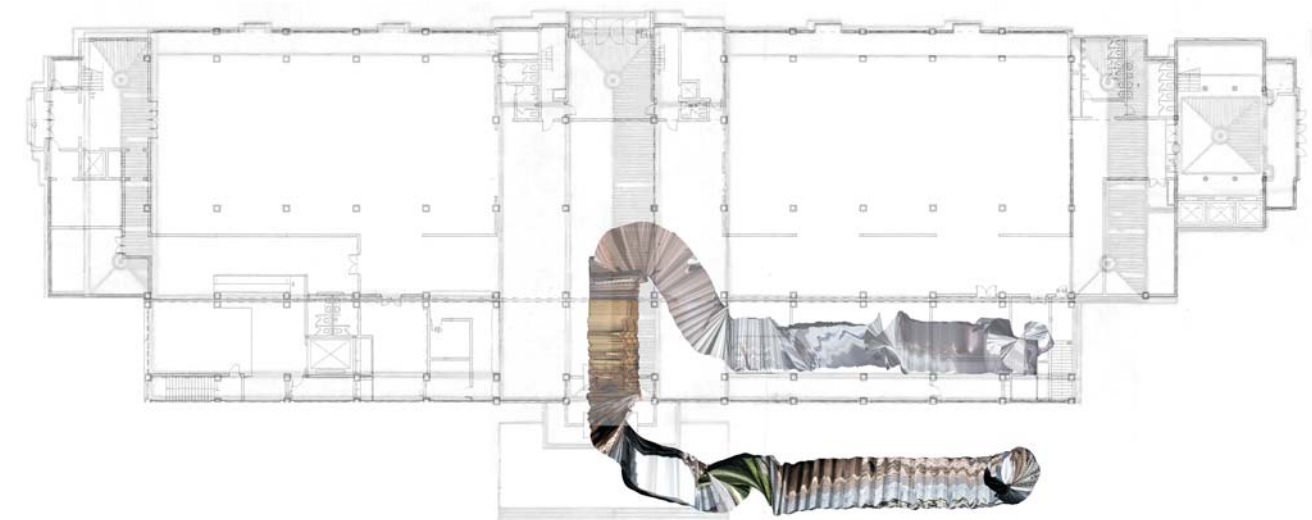
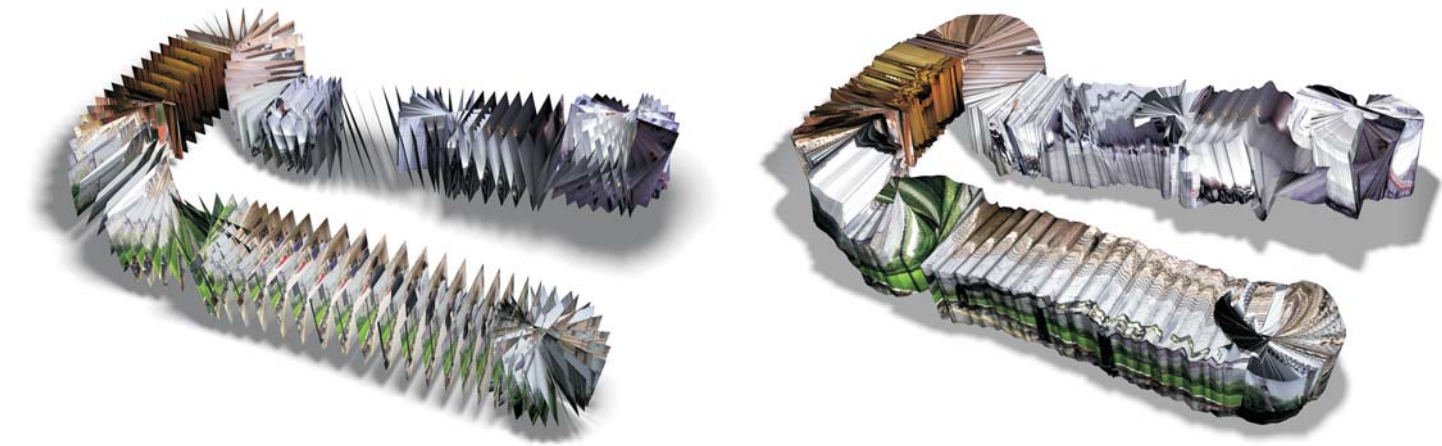
The Invisible Shape of Things Past are parametric translations of movies into space. A film sequence is resolved to single frames lined up in space, according to the camera movement with which they were shot. Through this translation of single frames consisting of single pixels (picture elements) into space, objects of voxels (volume elements) are generated. In the middle of the 1990s, the project The Invisible Shape of Things Past came into being when Joachim Sauter and Dirk Lüsebrink developed a system to generate objects and sculptures from pre-existing single frames. The work was motivated by the wish to manifest a counter position to the mania of the then widespread hyper-realism in 3D computer graphics. Another goal was to introduce a method of finding an architectural or sculptural form based not on manual modelling but on generative processes.

Initially limited to the screen the film objects were positioned in a virtual representation of a city according to the place and time they had been shot in the real city. With the help of semi-transparent mirror projection, the so-called Pepper's ghost technique, a film object was augmented onto a physical architectural model in 1999. By the advent of 3D printers making it possible to print virtual objects as material ones, these immaterial film objects left hard drives and screens and are presented as physical sculptures.

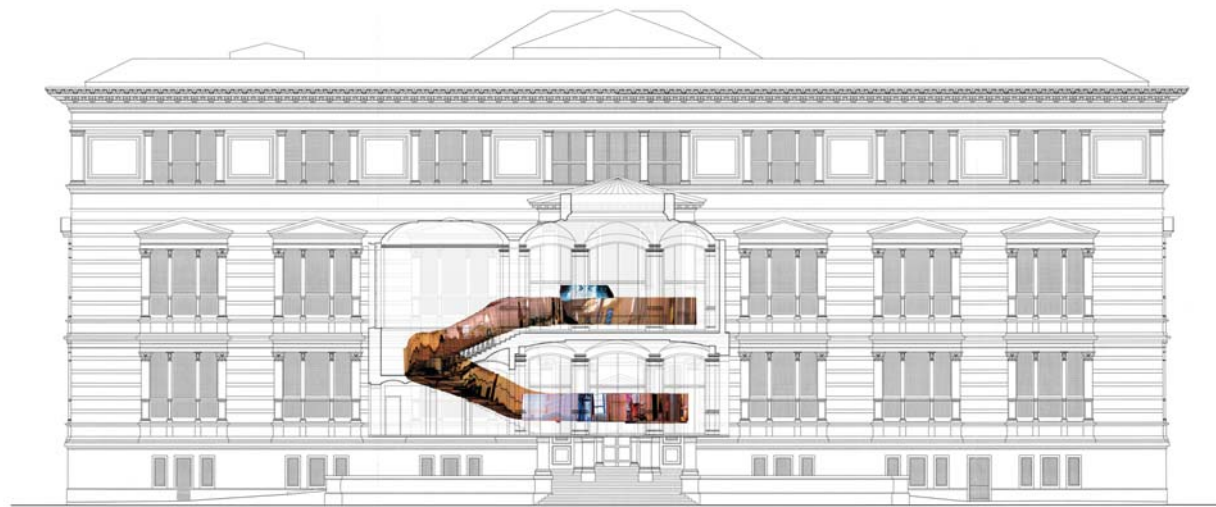
Presented Artworks:

Museum of Modern Art, Shanghai (2006)

Martin-Gropius-Bau, Berlin (2007)

MUSEUM OF MODERN ART, SHANGHAI

MARTIN-GROPIUS-BAU, BERLIN

Joachim SAUTER

Almanya

www.art+com.de

Berlin'deki Güzel Sanatlar Akademisi'nde yüksek lisansını tamamlayan Joachim Sauter, daha sonra yine aynı kentteki Almanya Film ve Televizyon Akademisi'nde çalışmalarına devam etti. Başından itibaren bilgisayarları hem bir araç hem de medyum olarak kullanan sanatçı, bu ilgisi sonucu bir grup sanatçı, tasarımcı, bilimadamı ve teknisyenle 1998'de ART+COM'u kurdu. Amaçları sanat ve tasarım dünyasındaki bu yeni ve gelişen aracı derinlemesine araştırmaktı. Sauter'in çalışmaları Ars Electronica (Linz), Centre Pompidou (Paris), Stejdilik Müzesi (Amsterdam), Museum for Contemporary Art (Sydney), Deichtorhallen (Hamburg), Venedik Bienali, ICC (Tokyo), Getty Center (Los Angeles) ve ZKM (Karlsruhe) başta olmak üzere birçok mekân ve etkinlikte sergilendi.

Sanatçının Ars Electronica “İnteraktif Sanat” Ödülü, Los Angeles İnteraktif Medya Ödülü, Prix Pixel INA, İngiltere Film ve Televizyon Akademisi İnteraktif Ödülü, Almanya Tasarım Ödülü ve İsviçre Tasarım Ödülü gibi uluslararası başarıları bulunuyor. 1991'den bu yana Berlin'deki Sanat Üniversitesi'nde Yeni Medya ve Tasarım profesörü olarak tam zamanlı çalışan Sauter, 2001'den bu yana da Los Angeles'taki UCLA'da ders veriyor.

Dirk LÜSEBRINK

Almanya

1964'te doğan Dirk Lüsebrink, Berlin'deki Teknik Üniversite'de bilgisayar teknolojisi okudu ve ART+COM'un kurucu üyelerinden biri. Zersher ve Invisible Shape of Things adlı interaktif çalışmaları Ars Electronica'da (Linz, Avusturya) ve ZKM Sanat ve Medya Merkezi'nde (Karlsruhe, Almanya) gösterildi. Sanatçı, 1992 ve 1997 yıllarında “İnteraktif Sanat” kategorisinde Ars Electronica Ödülü'nü kazandı.

Joachim SAUTER

Germany

After completing his MA at the Academy of Fine Arts in Berlin, Joachim Sauter studied at the German Academy for Film and Television, Berlin.

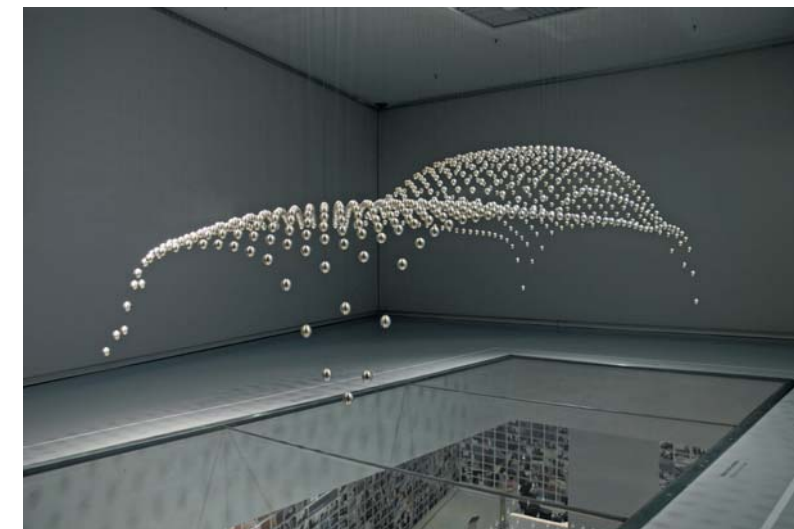
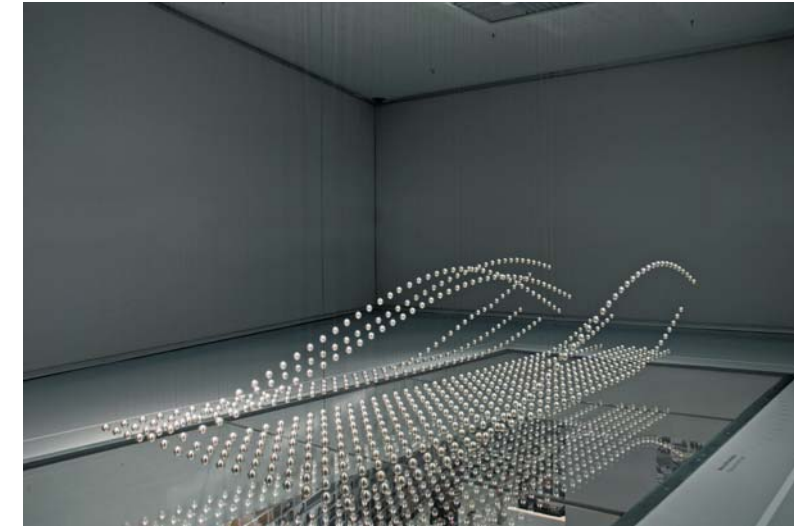
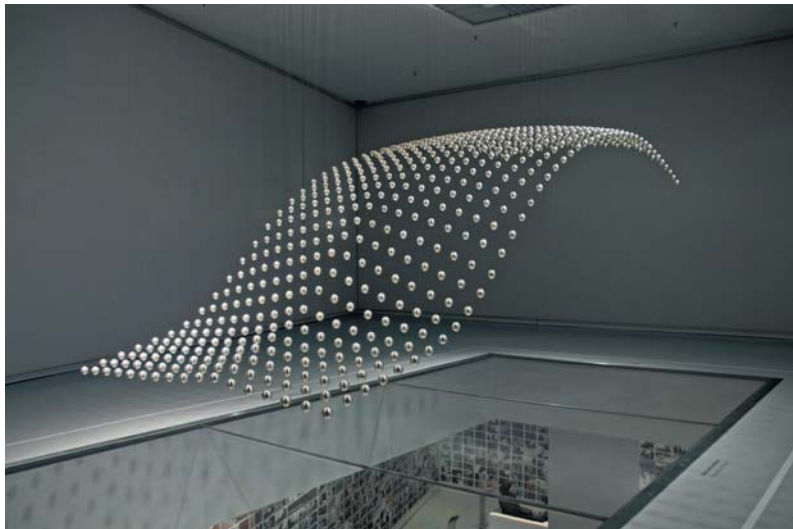
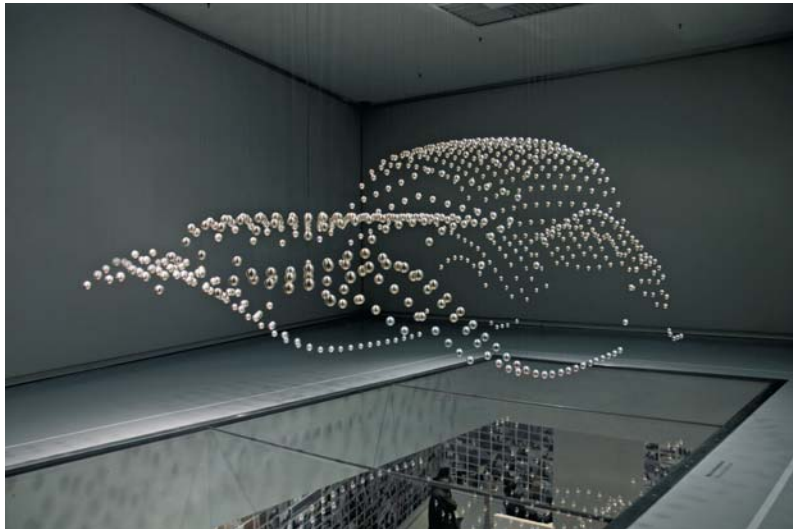
He has been using computers both as a tool and as a medium from the early stages of his work. Fueled by this interest, he founded ART+COM in 1988 together with other artists, designers, scientists and technicians. Their goal was to practically research this new upcoming medium in the realm of art and design.

In the course of his work, he was invited to participate in many exhibitions. Among others, he showed his work at Ars Electronica (Linz), Centre Pompidou (Paris), Stejdilik Museum (Amsterdam), Museum for Contemporary Art (Sydney), Deichtorhallen (Hamburg), Venice Biennial, ICC (Tokyo), Getty Center (Los Angeles) and ZKM (Karlsruhe). He received several awards like the Ars Electronica Interactive Award, the Los Angeles Interactive Media Award, the Prix Pixel INA, the British Academy for Film and Television Interactive Award, the German Design Award and the Swiss Design Award. Since 1991 he is full professor for New Media Art and Design at the University of the Arts, Berlin and since 2001 adjunct professor at UCLA, Los Angeles.

Dirk LÜSEBRINK

Germany

Dirk Lüsebrink was born in 1964. He studied computer science at the Technische Universität in Berlin and is a founding member of ART+COM. His interactive works Zersher and the Invisible Shape of Things Past were shown at Ars Electronica, Linz (Austria) and ZKM, Center for Art and Media Karlsruhe (Germany). He won the Prix Ars Electronica in the “Interactive Art” category (1992, 1997).

KINETIC SCULPTURE by ART+COM (BMW Museum)

[THE USER]

[THE USER]

QUARTET FOR DOT MATRIX PRINTER, 2002

Quartet for Dot Matrix Printer (Nokta Vuruşlu Yazıcı İçin Dörtlü), işlevinin müzikle yer değiştirmesi yoluyla ofis ortamının bir nevi transmutasyonu olarak açıklanabilir. Dört masaüstü tipi yazıcının çalışma sesleri, bir kompozisyonun tek ses kaynağı olarak kullanılıyor. 20. yüzyıl sonlarında ofislerde kullanılan bu teknolojinin biraz saptırılarak yeniden sunumu, gelişme ve eskimeye yönelik tavrımızı mercek altına alıyor ve teknolojinin toplumumuzda oynadığı belirleyici rolü irdeliyor.

Yazıcılar kare şeklinde düzenlenmiş dört kaide üzerinde duruyor ve üstlerinde cam fanus bulunuyor. Her yazıcıda mikrofon ve minyatür kameralar mevcut. Kartuş ileri geri hareket ederken sesi yakalayıp mekâna yaymak amacıyla mikrofonlar stereo çiftler halinde yerleştirilirken, mekanizma içindeki kameralar da görüntüyü her kaidenin arkasındaki büyük ekranlara taşıyor. Yerleştirmenin ortasında oturan izleyici, yazıcıların ürettiği metinlerden düzenlenmiş “çöp estetik” bir görsel-işitsel ortamın tam göbeğinde buluyor kendini. Kumanda sistemi, müzikal metaforu daha da fazla çoğaltıyor: Bir ağ sunucusu, yazıcıları adeta çalan dört ofis bilgisayarına yazdırma görevleri tayin ederek bu “müzikal topluluğu” yönetiyor.

Eldeki kaynağın yarattığı imkânsızlıklara rağmen, ortaya çıkan müzik “nokta vuruşlu yazıcıyı bilmeyen kulaklar” için oldukça davetkâr ve de gayet dinlenebilir nitelikte. Ortam, gelişme/eskime ve çalışma/otomasyon gibi birbirine zıt mantıklarla daha da büyük nüanslar kazanıyor. Yalnızca teknoloji değil, oyuncuların olmadığı bir performansın gerçekleştiği tamamen otomatikleştirilmiş bir ortamda insanlar da eskiyor.

KÜNYE

Konsept, tasarım ve yapım: [The User] - Thomas McIntosh ve Emmanuel Madan

Yazılım: Thaddeus Thomas, ReDada software

Elektronik mühendislik ve imalat: Dave Ozsvari

Almanya'daki Kuzey Ren Westphalia Sanat Vakfı tarafından 2004 yılından sipariş edilmiş ve Nam June Paik Ödülü'ne aday gösterilmiştir.

Lume'den Terro ve Ilkka ile SAT ekibine özel teşekkürler.

[THE USER]

QUARTET FOR DOT MATRIX PRINTER, 2002

The Quartet for Dot Matrix Printer is a transmutation of the office environment in which functional work is replaced with music. Specifically, it employs the noises of four office desktop printers as the sole sound source for a musical composition. The appropriation and détournement of a found technology from the late 20th century office investigates our attitudes towards progress and obsolescence and explores the pivotal role played by technology in our society.

The printers are displayed under glass, on museum plinths arranged in a square, one plinth at each corner. Each printer is equipped with microphones and miniature video cameras. The microphones are arranged in stereo pairs to capture and spatialize the sounds made as the print carriage moves back and forth while the cameras are placed inside the mechanisms and reproduce their movements on large screens behind each plinth. The gallery visitor, sitting in an office chair at the centre of the installation, is immersed in a junk-aesthetic audiovisual environment orchestrated entirely from the composed texts that the printers reproduce. The control system further extrapolates the musical metaphor: a network server conducts the ensemble, synchronizing and dispatching print jobs to the four office computers that play their printer instruments.

Despite the improbable source material, the resulting music is both evocative to the “post dot matrix ear” and highly listenable. The environment created is nuanced with the opposing logics of progress/obsolescence and work/automation. Not only are the technologies obsolete but so are the people: rendered redundant in a totally automated environment, a performance without performers.

CREDITS

Concept, design & construction: [The User] - Thomas McIntosh and Emmanuel Madan

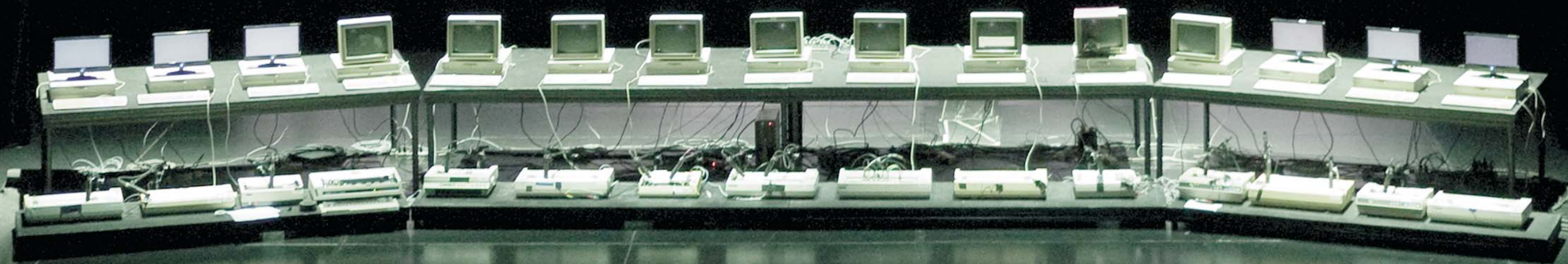
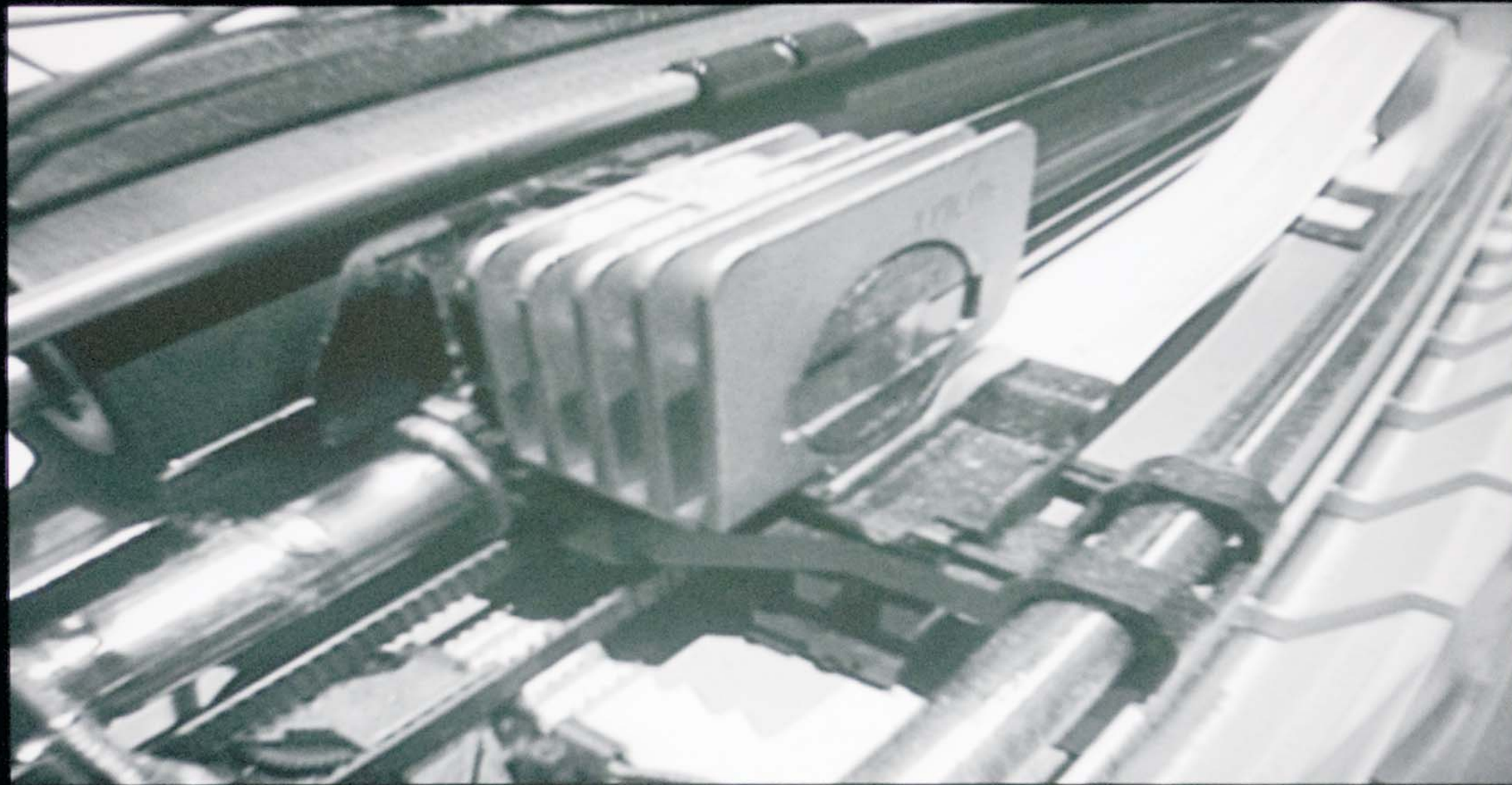
Software: Thaddeus Thomas, ReDada software

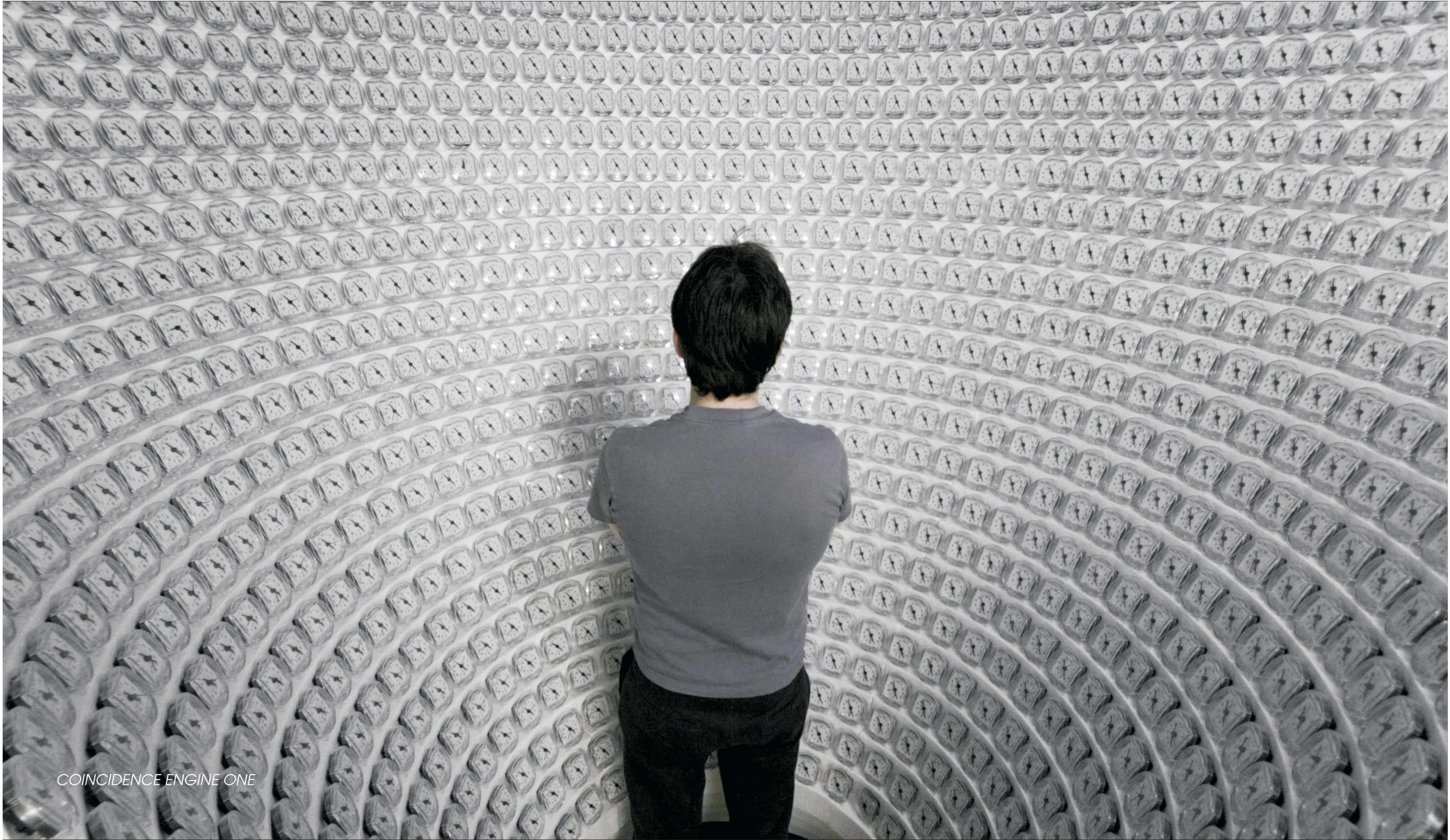
Electronic engineering and manufacture: Dave Ozsvari.

Commissioned in 2004 and nominated for the Nam June Paik Award by Kunststiftung North-Rhine Westphalia, Germany.

Special thanks to Terro and Ilkka at Lume and to the SAT team.

SYMPHONY #2 FOR DOT MATRIX PRINTERS

COINCIDENCE ENGINE ONE

[THE USER]

Kanada

[THE USER], mimar ve yerleştirme sanatçısı Thomas McIntosh ile besteci ve ses tasarımı sanatçısı Emmanuel Madan'dan oluşan bir çağdaş sanat kolektifi. Kanadalı ikili, Silophone, Symphony for Dot Matrix Printers, Quartet for Dot Matrix Printer ve Coincidence Engines gibi teknolojik sistemler, kültür ve insan deneyimini çarpıcı bir biçimde yeniden düşledikleri çığır açan projeleriyle uluslararası alanda büyük yankı uyandırdı.

www.undefine.ca/theuser

Thomas McINTOSH

İngiltere-Kanada

Thomas McIntosh, Ottawa'daki Carleton Üniversitesi ile Berlin'deki Teknik Üniversite'de mimarlık okuduktan sonra birkaç yıl Almanya'da mimar olarak çalıştı. 1997'de, besteci Emmanuel Madan'la [The User] adı altında çalışmalara başladı ve Symphony for Dot Matrix Printers, Silophone ve Coincidence Engines adlı üç büyük proje gerçekleştirdi. 1998'den bu yana bu yapıtlar ve sanatçının Ondulation serisi dünyanın pek çok yerinde sergilendi. McIntosh'un Festival de Nouveau Cinéma et Nouveaux Médias de Montréal'den iki ödülü ve Ars Electronica'dan bir mansiyonu bulunuyor. 2004'te Madan'la beraber Nam June Paik Ödülü'ne aday gösterildi ve ikilinin Coincidence Engines adlı yapıtı 2010 yılı Transmediale ve Qwartz ödülleriinde finale kaldı.

www.undefine.ca/mcintosh

Emmanuel MADAN

Kanada-Almanya

Montreal'de yaşayan besteci, ses tasarımı sanatçısı ve küratör Emmanuel Madan 1990'ların başında Francis Dhomont'la elektroakustik kompozisyon çalıştı. Daha sonra beş yıl boyunca mühendis, gazeteci ve yapımcı olarak halk radyosunda görev aldı. 1998'den bu yana, mimar Thomas McIntosh'la [The User] adı altında sanatsal çalışmalarını sürdürüyor. İkili bugüne kadar Symphony for Dot Matrix Printers, Silophone ve Coincidence Engines adlı üç büyük proje gerçekleştirdi. Madan'ın kişisel çalışmaları şu dönemde radyo ve aktarım sanatı üzerine yoğunlaşıyor. Bunlar arasında radyo remiks performansı Freedom Highway ve bilimkurgu, çokkanallı aktarım çalışması The Joy Channel (Anna Friz ile) sayılabilir. Su, ses ve ışık için sinestetik bir kompozisyon olan Ondulation adlı işte Thomas McIntosh ve Mikko Hynninen'le çalıştı. Müzisyen-besteci Alexander MacSween ve senograf Simon Guilbault ile ses kablolarının iletken özelliklerine dayalı bir yerleştirme ve performans da gerçekleştiren Madan'ın kişisel işleri arasında turntable ve canlı sinyal işlemeye dayalı Final Vinyl de bulunuyor. Madan 1998'de Ottawa'daki Gallery 101'in daveti üzerine, ses sanatı örneklerinin yer aldığı bir grup sergisi olan Incredibly Soft Sounds ile bağımsız küratörlüğe başladı. Québec'li ve uluslararası ses tasarım sanatçıları ve müzisyenlere işlerin sipariş edildiği Silophone konser dizisinin eş sanat yönetmenliğini yaptı (2000-2001). 2007'den bu yana, PAVED Art + new media (Saskatoon) ve Struts Gallery/Faucet Medya Sanatları Merkezi (Sackville, NB) işbirliğiyle Simulcast adlı küratöryel projenin yönetmenliğini sürdürüyor. 1998 ve 2001 yıllarında Montréal'deki FCMM Festivali'nden iki ödül, Ars Electronica'dan bir mansiyon (1999) ve Nam June Paik (2004), Transmediale (2010) ve Qwartz ödülleriine adaylık gibi önemli başarılar kazandı.

www.undefine.ca/madan

[THE USER]

Canada

[THE USER] is a contemporary art collective comprised of architect and installation artist Thomas McIntosh, and composer and sound artist Emmanuel Madan. This Canadian duo has attained wide international recognition for their ground-breaking projects Silophone, Symphony for Dot Matrix Printers, Quartet for Dot Matrix Printer and Coincidence Engines, which re-imagine relationships between technological systems, culture and human experience in striking ways.

Thomas McINTOSH

UK-Canada

Thomas McIntosh studied architecture at Carleton University, Ottawa and at the Technical University in Berlin and worked for a number of years as an architect in Germany. In 1997 he began working in collaboration with composer Emmanuel Madan under the name [The User] and produced three major series of works collectively entitled Symphony for dot matrix printers, Silophone and Coincidence Engines. Since 1998 their works and McIntosh's Ondulation series have been exhibited extensively around the world. He is the recipient of two awards from the Festival de Nouveau Cinéma et Nouveaux Médias de Montréal and an honourable mention from Ars Electronica. In 2004 he and Madan were nominated for the Nam June Paik Prize and their Coincidence Engines series is a finalist for the 2010 Transmediale and Qwartz prizes.

Emmanuel MADAN

Canada-Germany

Emmanuel Madan is a composer, sound artist, and curator based in Montréal. He studied electro-acoustic composition in the early 1990s under the direction of Francis Dhomont. He then spent five years working in community radio broadcasting as an engineer, journalist, and producer. Since 1998, Madan's main focus has been an artistic collaboration with architect Thomas McIntosh known by the name [The User]. To date, this duo has produced three major projects: Symphony for dot matrix printers, Silophone, and Coincidence Engines. Madan's solo practice currently includes a strong focus on radio and transmission art with works such as the talk radio remix performance Freedom Highway and the science fiction multi-channel transmission work The Joy Channel (with Anna Friz). Madan has worked with Thomas McIntosh and Finnish artist Mikko Hynninen on Ondulation, a synaesthetic composition for water, sound, and light. He has also collaborated with musician/composer Alexander MacSween and scenographer Simon Guilbault on Ground, an installation and performance based on the inductive properties of audio cables. Madan's solo works include Final Vinyl, a performance for turntables and live signal processing. Madan began an independent curatorial practice in 1998 with Incredibly Soft Sounds, a group exhibition of sound art created at the invitation of Gallery 101 in Ottawa. He was co-artistic director of the “Silophone” concert series (2000-2001), commissioning works from twenty-five Québec and international sound artists and musicians. Since 2007, he has directed the curatorial project Simulcast in collaboration with PAVED Art + new media (Saskatoon) and Struts Gallery / Faucet Media Arts Centre (Sackville, NB). Madan's work has received many distinctions, including two awards from the FCMM Festival in Montréal (1998, 2001), an honourable mention from Ars Electronica (1999), and nominations to the Nam June Paik Prize (2004), the Transmediale award (2010) and the Qwartz award (2010).

KURATÖR

Richard CASTELLI

Fransa

www.epidemic.net

Epidemic'in kurucusu ve direktörü olan Richard Castelli, dünyanın pek çok ülkesinde gerçekleştirilen sergilerin küratörlüğünü de yaptı. Bunlar arasında Berlin'de Haus der Berliner Festspiele (2005) ve Martin-Gropius-Bau (2007 ve 2008); Şangay'da Zendai MoMA (2006 ve 2008), Sculpture Art Center (2007), Science and Technology Museum (2008); Roma'da Romaeuropa kapsamında -sonuncusu Roma Çağdaş Sanat Müzesi işbirliğiyle olmak üzere- üç sergi (2010); İstanbul'da Borusan Müzik Evi'nde (2010 ve 2011) ve ABD'deki sergileri sayılabilir.

Jean Michel Bruyère, Du Zhenjun, Dumb Type, Granular Synthesis, Kurt Hentschläger, Ulf Langheinrich, Robert Lepage, Édouard Lock (1997-2009), Shiro Takatani ve Saburo Teshigawara gibi sanatçıların yapımcılığını üstlenmiş olan Castelli, Jean Michel Bruyère, Du Zhenjun, Robert Lepage, Jeffrey Shaw & Sarah Kenderdine ve Saburo Teshigawara'nın gerçekleştirdiği 360 derecelik, interaktif veya stereoskopik film veya yerleştirmelerin de yapımcılığı veya ortak yapımcılığını üstlendi. Birçok uluslararası kanalda yayımlanan kısa veya orta metrajlı filmler yönetti ve Rio de Janeiro Müzik Film Festivali ile Estavar Festivali'nde (İspanya) birincilik ödülü kazandı.

1999 ile 2007 yılları arasında 2004 Avrupa Kültür Başkenti Lille'in başküratörlerinden biri olarak çalıştı. Bunlar dışında Cinemas of the Future, Robots!, Microfolies, Du Côté de Chez... (Peter Greenaway, Chiharu Shiota, Erwin Redl ile) sergilerinin küratörlüğünü yaptı ve Jaquemarts ve Féeries urbaines (Mézières'in Path of the Stars'ı, Inversed Forest ve Bamboo's Invasion) kamusal alan yerleştirmelerinin gerçekleşmesini sağladı.

CURATOR

Richard CASTELLI

France

Richard Castelli is the founder and director of Epidemic and is the curator of several exhibitions among others in Berlin (Haus der Berliner Festspiele in 2005, Martin-Gropius-Bau in 2007 – 2008), in Shanghai (Zendai MoMA 2006 and 2008, Sculpture Art Centre 2007, Science and Technology Museum 2008), in Rome (three exhibitions in the context of Romaeuropa, the last one in cooperation with the Museum of Contemporary Art of Rome MACRO 2010), in Istanbul (Borusan Culture and Arts, 2010 and 2011) and in the United States.

He is the producer of different artists: Jean Michel Bruyère, Du Zhenjun, Dumb Type, Granular-Synthesis, Kurt Hentschläger, Ulf Langheinrich, Robert Lepage, Édouard Lock (1997–2009), Shiro Takatani and Saburo Teshigawara. He produces and co-produces several 360°, immersive, interactive or stereoscopic films or installations by Jean Michel Bruyère, Du Zhenjun, Robert Lepage, Jeffrey Shaw & Sarah Kenderdine, Saburo Teshigawara.

As a filmmaker, he directed several short and medium size films broadcast on many international TV channels and won several awards including 1st prize of Rio de Janeiro Music Film Festival (Brazil) and 1st Prize of Estavar Festival (Spain). From 1999 to 2007, Richard Castelli was the Senior Curator of Lille 2004 Cultural Capital of Europe. Besides the activities related to this function, he curated personally exhibitions as Cinemas of the Future, Robots!, Microfolies, Du Côté de Chez... (with Peter Greenaway, Chiharu Shiota, Erwin Redl) and initiated the urban installations of Jaquemarts and Féeries urbaines (Mézières's Path of the Stars, Inversed Forest and Bamboo Invasion).

KÜNYE CREDITS

Küratör ve Katalog Editörü [Curator and Catalogue Editor](#): Richard Castelli

Epidemic:

Prodüktör [Producer](#): Richard Castelli

Sergi Koordinatörü [Exhibition Coordinator](#): Hélène Stril

İletişim [Communication](#): Florence Berthaud

Sahne Sanatları Koordinatörü [Performing Arts Coordinator](#): Rossana Di Vincenzo

İdari işler [Administration](#): Pierre Laly

www.epidemic.net

Borusan Kocabıyık Vakfı Kültür Sanat İktisadi İşletmesi:

[Art Intiative of The Borusan Kocabıyık Foundation](#):

Yönetim Kurulu Başkanı [Chairperson](#): Zeynep Hamedî,

Genel Müdür [General Manager](#): Ahmet Erenli

Borusan Müzik Evi Yöneticisi [Borusan Music House Manager](#): Yağız Zaimoğlu

Serginin İstanbul Koordinatörü [Exhibition Coordination, Istanbul](#): İpek Yeğinsü

Serginin İstanbul Koordinatör Asistanı [Exhibition Coordination Assistant, Istanbul](#): Sinem Duman

Prodüksiyon [Production](#): Kerem Tüzün, Ecmel Pehlivanlı, Sabri Yanık, Güzde Baykara (Organizma)

Mimar [Architect](#): Beril Demircioğlu

Tasarım [Graphic Design](#): Piramit Tasarım & Reklamcılık

Çeviri [Translation](#): Gökşen Buğra

Düzeltili [Redaction](#): Nihal Boztekin

Baskı [Print](#): Ofset Yapımevi - Şair Sokak No:4 Çağlayan Mahallesi Kağıthane 34410 İstanbul

Teşekkürlerimizle [With special thanks to](#)

A. Ahmet Kocabıyık, Ahu Kara, Şule Yücebıyık (Borusan Holding)

Borusan Lojistik

Bor Gümrük

VIP Tourizm

Fotoğraflar [Photo Credits](#)

s. [p. 0-1, 2-3, 4-5](#) © Kurt Hentschläger

s. [p. 8-9](#) © UNSW iCinema Centre

s. [p. 12-13](#) © Kurt Hentschläger

s. [p. 14-15](#) © Jean Michel Bruyère / LFKs

s. [p. 16-17](#) © Jean Michel Bruyère / LFKs

s. [p. 18-19](#) © Jean Michel Bruyère / LFKs

s. [p. 20-21](#) © LFKs

s. [p. 22-23](#) © LFKs

s. [p. 28-29, 32-33, 34-35](#) © Kurt Hentschläger

s. [p. 36-37](#) © Otto Saxinger & Kurt Hentschläger

s. [p. 42-43,44](#) © Emmanuel Valette

s. [p. 45,46-47](#) © Li Hui

s. [p. 50-51, 54-55, 58-59, 62-63, 66-67, 68-69](#) © Julien Maire

s. [p. 72-73, 75, 76-77](#) © Richard Castelli

s. [p. 78-79, 81](#) © Christian Partos

s. [p. 82-83, 86-87, 88-89, 92-93](#) © ART+COM

s. [p. 94-95](#) © Diana Shearwood

s. [p. 98-99](#) © Antti Hietaniemi

s. [p. 100-101](#) © Thomas McIntosh

s. [p. 108-109, 110-111](#) © Kurt Hentschläger

